

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

ئیرنست هیمنگواي

مائاواپی له چهکی

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

ئیرنست هیمنگوای

مالتاواپی له چهک

عهبدولخالق ئهحمده عزیز

له ئینگلیزیبهوه کردوو بهتی به کوردی

ناوی کتیب: مالتاواپی له چهک- رۆمان

نووسینی: ئیرنست هیمنگوای

وه رگیترانی له ئینگلیزیبهوه: عهبدولخالق ئهحمده عزیز

پیداچوونهوه و بهراوردکردنی: ئازاد همه شریف

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۱۱۸

پیت لیدان: ئاراس ئهکرهه

دهرهیتانی هونهری: بهدران ئهحمده حهیب

دهرهیتانی بهرگ: شکار عهفان نه قشبهندی

نووسینی بهرگ: خوشتنوس محهمده زاده

ههلهگری: دلاوه صادق ئهمین + شپرزاد فهقی ئیسماعیل

سه ره رشتی چاپ: ئاوه رحمان مهحمود

تیریتژ: ۱۶۰۰

چاپی به کهم - چاپخانهی وهزارهتی بهروهرده، ههولیتیر- ۲۰۰۲

له کتیبخانهی بهرتیوه بهرایهتی گشتی رۆشنبیری و هونهر له ههولیتیر ژماره

(۱۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوهتی

ئه م رۆمانه له دهقه ئینگلیزیبهوه کراوه به کوردی:

ERNEST HEMINGWAY

A FAREWELL TO ARMS

CHARLES SCRIBNER'S SONS, 1969.

NEWYORK

له ناخیریوئۆخری هاوینی ئه و سالهدا، له خانووی گوندی دژیاپین که بهرامبهر ئه و رووبار و دهشتهی بن چیاپه که بوو، دهوئاوی رووباره که پر پلوهکه بهرد و خپکه بهرد بوو که له بهر تیشکی رۆژ سپی و وشک هه لگه پاپوون، رووباره که روون و تیزره بوو، له جوگه کان شین دهچۆه. له شکر له نزیك خانووه که وه رت بوون، له ریگا که بهره و خوار چون، تۆزی ژیر پیاپان بلند دهبووه و دهنبشته وه سه ره لکی داره کان. قهدی داره کان به کجبار تۆزای بوون و ئه مسال پهلکه کانیاپان زوو هه لوه راند و ئیمهش پیپه وی له شکرمان ده بیینی به و ریگایه رت ده بوو. ئه و تۆزه ی له ژیر پیاپان بلند ده بوو دهنبشته سه ره لکی داره کان و به شنهی با ده لهرانه وه و هه لده وه رین. پاش ره تبوونیاپان ریگا چۆلوه و بوو و سپی دهچۆه، له گه لا بترازی چی دی لی نه بوو.

ئه و دهشته پر به رووبوم بوو، چه ندین ره زی میوی لی بوو، له پشت دهشته که چیاپ رووتهن و قاوهیی قیت ببوونه وه، له و چیاپانه دا شه ره هه لگه رسابوو و شه وان بریسکه ی تۆپه کانا مان ده دیت، له ناو تاریکی شه ودا ده تگوت هه و ره تریشقه ی هاوینه یه، به لام شه و ده کان فینک بوون هیچ نیشانه ی تۆف و ره شه با ی لی به دی نه ده کرا.

جار و ابوو له تاریکیدا گوتمان له خشه ی پیی سه ربازه کان ده بوو که له نزیك په نجه ره وه رت ده بوون و تراکتۆریش تۆپه کانیاپان به وای خۆیان راده کیتشا، به شه و هاتوچۆپه کی گهرم هه بوو و چه ند هیتستریک به ریگا دا دهچوون و سندووقی چه ک و جبه خانه یان لی بارکرا بوو. ئوتومبیله بو ره کان سه ربازه کانیاپان هه لگرتبوو ئوتومبیله بارکرا وه به خیه و داپۆشرا وه کانیش به هیتواشی به ریگا جه نجاله که دا رت ده بوون. تۆپی گه و ره شیان تیادا هه بوو به تراکتۆر راده کیتشرا. لووله درێژه کانی تۆپه کانیش به لقی سه وز داپۆشرا بوون. لقه دار به په لکه وه له گه ل دارمیو به سه ره تراکتۆره کان دادرا بوون، له لای پاکوره وه ش، له و به ره وه دۆلیتیک ده بیینرا و دارستانیکی شاهه پروو له وی بوو، له پشت ئه و تۆپه چیاپه کی تر له و به ری رووباره که وه دیار بوو.

شه ره له سه ره گرنتی ئه م چیاپه ش کرابوو، به لام هیچ به هیچ نه کرابوو. پایزی له گه ل باران بارین گه لای دارستانی شاهه پرووه که هه لوه ری و لقه کان رووت ببوونه وه، قه ده شیان ره ش داگه رابوون، ره زه کانیش بی هیتز ببوون و لقه کانیاپان رووت ببوونه وه، سه رتا پای گونده که به و پایزه ته ره و قورای و بی گیان مایه وه. سه ره رووباره که ته م دا یگرتبوو و په له هه وریش سه ره چیاکانی گرتبووه با وه شی خۆی، ماشینه کانیش قورایان به سه ره ریگا که دا په رت ده کرد و سه ربازه کانیش له شیان هه تا ته وقی سه ربان قورای بوو و بگره تفه نگه کانیشیاپان ته ره ببوون.

هه ره یه کیکیان دوو فیشه کدانیان له پییشه وه ی قایشه کانی خۆیان به ستبوو، ئه م ره خسته بو ره یان فیشه کدانی قورسی عه یار (6.5) مملی تیدابوو. ئه مانه له ژیر

چا که ته کانیاپان ده ریۆقیبوون. جا هه رکه به سه ره ریگا که دا ده ریۆشتن ده تگوت مندالی شه ش مانگییه و له سکیا نداپه.

ئوتومبیلیکی بو ری بچووک به تیر تیبه ری. ئه فسه ری له پییشه وه له گه ل لیتخوره که و هی تریش له دوا وه بوون. ئه م ئوتومبیله له ئوتومبیلیکی گه و ره پتر قورای په رت ده کرد. یه کی له ئه فسه ره کانی دوا وه که له نیوان دوو جه نه رالا ن دانیشتبوو زۆر بچووک و قوته خنه بوو. له توانادا نه بوو رووی بیینی، ته نیا سه ری کاسکیته که و پشته باریکه کی دیار بوو. ئه گه ر ئوتومبیلی به و خیرایه یه رت بباپه. ئه و ره نگ بوو پادشای له ناو بواپه. که له ئۆدین ده ژیا و نزیکه ی هه مسو رۆژ ده هاته ئیره تا له نزیکه وه ئاگاداری روو دوا وه کان بی، که به ره و خرابی ده چوو، له سه ره تای زستانه وه بارانیکی زۆر باری و نه خۆشی کولیرای له گه ل خۆی هیتا. پاش ئه وه ی ته نیا حه وت هه زار سه ربازی به مه رگ شاد کرد قه لاجۆ کرا.

سالی ئاینده سه رکه و تنمان زۆر بوو، چیاپه که ی ئه و دیوی دۆل و لاپالی گرده که، که دارستانی شاهه پرووی لی روابوو، داگیرکرا، له و دیو دهشته که ی بانه که ی باشووریش سه رکه و تن به ده ست هیترا بوو. له مانگی ئابدا له رووباره که په رینه وه له خانوویک له گۆریزا ئۆقره مان گرت، که کانیه ک و چه ند دره ختی سیبه ردار ده وری باخچه که ی دابوو، لایه کی دیواره که رووه کی (ویستیریا ی) ئه رخانه ی به سه ره هه لگه رابوو. شه ره له چیاکانی دیکه ش هه لگه رسابوو، که هه ره میلیک له و تۆپه دوور ده بوو. ئه وی شاریکی خۆش بوو خانووه که ی ئیمه ش زۆر چاک بوو. رووباره که به ته نبیشتان تیبه ره ده بوو، شاره که زۆر به جوانی داگیرکرا بوو، به لام نه توانرا چیاکانی دوا وه داگیر بکری. من زۆر دلخۆش بووم به وه ی نه مساوویه کان هه ندی جار ئاره زووی گه رانه وه یان بو شار هه بوو، ئه گه ر شه ره کۆتایی بی، چونکه به هیچ جو ری شاره کانیاپان بو ره و مان نه کرد تا کاولی بکه ن، به لام ته نیا هه ندی جیگایان بو مه به ستی سه ربازی خۆیان ده کوتایه وه.

خه لک له شاره که دا ده ژیاپان چه ند نه خۆشخانه و چایخانه و تۆپی تیاپوو له لایه کی شه قنامه کانا ده بقیستی داندرابوون. دوو سو زانیخانه شی تیاپوو یه کیان بو ئه فسه سه ران ئه وی تریش بو سه ربازان. له گه ل کۆتایی هاوین، شه وه فینک و چیاکانی ئه و دیو شاره که، پرده ئاسنینه که ی شه مه نده فه ره که جیتی گولله تۆپه کانی پیته بوو، و تیرای تۆنیله که ی ته ک رووباره که که له ته نجامی شه ریک ته پابوو، دره خته کانی ده وری گۆره پانه که و ریگا درێژه به دره خت داپۆشرا وه که که به ره و گۆره پانه که ده چوو، ئه مانه و کچانی شار و، تیبه ریوونی پادشاش به ئوتومبیله که ی که جار به جار روومان ده دیت به خۆ و لاشه بچووکه مل درێژه که ی و ریشه خۆله میشییه بزنانیه که ی. ئه م هه موانه و ده رکه و تنی ناو ژووری خانووه کان که به بو ره و و مان لادیواریاپان رووخابوو و پارچه له بیخ و

په له بهردی له ناو باخچه و سهر جاده کانت ده دیت. بهرپوه چوونی هم مو شتی بهرپوه پیکي له (کارسو) وای له و پایزه کرد که به ته وای له گهل پایزی پاردا که له گوند ده ژباين جباوازی هبج. ههروه ها شه پش سارد بپوه وه.

دارستانی دارپوه دکانی سهر چپاکه ی پشت شاره که فهوتا، نه و هابینه ی هاتینه شاره که دارستانه که سهوز بو، به لام ئیستا له کولکه دار و قهده شکاوه کان و زهویبه کی هلدراو به لاوله هیچی تر نه بو. له رژیکی کوتایی پایزا که چووبومه دارستانی بهرپوه که وه، هور سهر چپاکه ی گرت، زور به تیژی هات، خور رهنگی بووه زهر دیکي ته لخ. دوی نه مه هم مو شتی بژر داگه را، هور ناسمانی داپوشی له چپاکان وهرهات و کوتوپر توشی به لا هاتین به لای بهر داگشا، زهویبه روته ی داپوشی کولکه داره کان سهریان قیت دهرچو بو، له سهر تویه کانیش که وتبو. چند ریچکه یهک له ناو بهر که دا هه بوون بهر وه ناوده سه کانی پشت سهنگه ره کان چووبون.

جاریکی تر، که دابه زیمه شار، ته ماشای بهر بارینم کرد، له په نجه ره ی سوزانیی نه فسه ره که نه وه سهیری دهر وه دم ده کرد، که له گهل برادره ریکم دانیشتیوم، دوو پیک نار هق و قایی (ناستیمان) له بهر دم بو، له په نجه ره وه سهیری دهر وه دم ده کرد، بهر هپواش و کلو کلو دباره ی، ئیتر زانیمان هم مو شتی به گویره ی نه وی سالی به سه رجو.

چپاکانی سه ره وه ی رووباره که ده ستیان به سه ردا نه گیرا، هیچ چپایی له دواوه ی رووباره که وه داگیر نه کرا. هم مو ی بۆ سالی داهاتو به جیهیلران. هاوریکه م چاوی به قه شه ی خومان که وت، به بهر په نجه ره که وه له سه ر شقه م که دا، زور بهردی به ناو به فراودا دهر وئی. هاوریکه م ته قه ی له په نجه ره وه هینا تا سه رنجی بۆ لمان رابکیشی.

قه شه سه ری هه لیری، چاوی به ئیمه که وت، بزه یه کی هاتن؛ هاوریکه م هیمایه کی بۆ کرد تا بیتنه ژووره وه. قه شه سه ری له قاند و له رژیین بهر ده وام بو. نه وی شه وی هه رپشته مان هه بو، هه موومان پیکه وه بوی دانیشتن، هه ر یه کی کمان زور به په له و به تامه زر وئی هه رپشته که مان ده خوارد، به چه نگال بهر زمان ده کرده وه تا داو داوه بهم لاو به ولای چه نگاله که وه داده هاته خوار و پاشان بۆ ناو ده مان شوړمان ده کرده وه، یاخود به ره به ره بهر زمان ده کرده وه و له ناو ده ماندا ده مامژی، هه ر که سه بۆ خوی مه ی له

که موله کالونیه به گیا داپوشراوه که تی ده کرد، که له ناو جولا نه به کی کانزایی ده هه ژایه وه. هه ریبه که مان به په نجه ی دوشاومژه که موله که مان داده هینایه وه. مه یه که، سه ور و بیگه رد و نازدار بو که رووده کرا ناو په رداخه که وه، به هه مان ده ست

په رداخه که مان هه لده گرت. پاش ناخواردن کاپتن په لاری له قه شه گرتن، کاپتنی هاوریم رووی له قه شه کرد، قه شه جاحیل بو و زوو شهرم دایده گرت، وده کو ئیمه جلی سه ریازی کرد بووه بهر، به لام خاچیکي سه ور ی توخی مه خمه لی له سه ره وه ی گیرفانی چاکه ته بۆر که ی بو، کاپتن، له بهر خاتری من، هه رچه نده جیبی گومانیشه، به ئیتالییه کی

له نگه دوا تا به ته وای تیگه م و هیچم له ده ست نه چی.

کاپتن: «قه شه ئیمرۆ له گهل کچان بو.»

وای گوت و سهیری من و قه شه ی ده کرد. قه شه شهرم دایگرت، بزه یه کی هاتنی و سه ور هه لگه را و سه ری خوی له قاند. نه م کاپتنه زور جارن په لاری له قه شه ده دا.

کاپتن لیتی پرسى: «وا نیبه؟ قه شه نه مرۆ له گهل کچان نه بووی؟»

قه شه: «نه خیر.»

نه فسه ره کانی تریش هه وه ستیان به گالته ده هات. کاپتن بهر ده وام بوو گوتی:

«قه شه، خوا هه لنگرئ، له گهل کچان نه بوو، هه رگیز له گهل کچان نیبه!»

بۆ منی روون کرده وه، په رداخه که می برد و پری کرد و ته ماشای نیو چاوی ده کردم، به لام چاوی له قه شه هه لنه گرت.

- «قه شه هه موو ئیواره یی بهک به پینجانه.»

هه موو نه وانه ی له سه ر میتزده بوون پیکه نین.

- «تۆ تیگه بشتی؟ قه شه هه موو شه وی یهک به پینجانه.» هیمایه کی کرد و به ده نگی بهرز پیکه نی و قه شه ش نه مه ی به نوکته وهرگرت.

میجهر: «پاپا حه ز ده کا نه مساویبه کان له شه ی سه رکه ون، نه و (فرانس جوزیفی) خۆشه وی. ناحه قی ناگرم پاره ی له ویتوه بۆ دئ من خوانه ناسم.»

نه فسه ره ی له قه شه ی پرسى:

«نه وی تۆ کتیبی (به رازی ره شت) خویندۆ ته وه؟ دانه یه کت بۆ دینم. نه م کتیبه بوو باوه ری له ق کردم.» قه شه ولامی دایه وه گوتی:

«نه مه کتیبیکي پيس و پروبوچه. تۆ له راستیدا حه ز له و کتیبه ناکه ی.»

نه فسه ره که گوتی:

«زور به سووده... ده رباره ی باسوخواسی قه شه کانه. ده که ویته بهر دلت.»

زه رده خه نه یه کم بۆ قه شه کرد نه ویش له به رامبه ر رووناکي مۆمه کانه وه زه رده خه نه به کی بۆ کردمه وه و گوتی: «تۆش نایخوینیته وه.»

نه فسه ره که گوتی: «بۆتی پهیدا ده که م.»

میجهر گوتی: «هه موو خاوه نبیره کان خوانه ناسن. هه رچه نده ش من پروام به (فری ماسون) وه نیبه.»

نه فسه ره که گوتی:

«من پروام به (فری ماسون) وه هه یه. ریکه خراویکی مه زنه.» له و کاته وه یه کی هاته ژووری. هه ر که ده رگایه که کرایه وه بینیم بهر ده بارئ.

گوتم: «به فریش واهات ئیتر هیرش ناکرئ.»

میجهر: «هه لبهت هیرش نابئ. پیتوسته تۆ مۆلهت وهرگری و بجیته رۆما، ناپولی،

سقلیه...»

ئهفسه ره که: «پتویسته سه ری له (ئه مفیلی) بدهی. چهند کارتیکت پی ددهم. بو مالئه وهمانی بهی. که له (ئه مفیلی)ن. وهکو کوری خویمان خوشیان دوتی.»

– «پتویسته بچیته (پالبرمۆ).»

– «دهبن بچیته (کاپری).»

قه شه گوتی: «حهز ده کهم ئه بروزی ببینی و سه ری له مالئه وهمان بدهی که له (کاپراکوتا)ن.»

– «گوئی بگرن. باسی (ئه بروزی) دهکا، ئه وی به فری لیره زیاتره. ئه و نایه وی جووتیاران ببینی. وازبێن با بچیته ناو جهرگه ی رۆشنیبری و شارستانییهت.»

– «دهبن له زهت له کبزی شوخ وهرگرئ. من ناو نیشانی هندی جیگه ی (ناپولی)ت ددهمئ. کچی جوان و جاحیل. له گه ل دایکیان ها، ها، ها...»

کاپتن دهستی خوی پان کردهوه، په نجه ی گه وری له سه ره وه بوو، په نجه کانی تری په رت کردن هه روهک به وه وی سیبه ری وینه بی دروست بکه ی. سیبه ری دهستی له سه ر دیواره که وه به دیار کهوت. ئه مجارهش به ئیتالییه کی له نگه دهستی به قسه کرد، گوتی: «تۆ وهکو ئه مه ده رۆیت.»

دهستی بو په نجه ی گه وره درێژ کرد.

«وهکو ئه مهش ده گه رپیتته وه.»

په نجه تووته ی خوی گرت هه موویان پیکه نین.

کاپتن گوتی: «سه برکه.» دهستی خوی دیسان پان کردهوه. ئه مجارهش پروناکی مۆمه که سیبه ری دهستی له سه ر دیواره که وه دروست کردهوه. په نجه ی گه وری قیت کردهوه. دهستی پیکردهوه ئینجا ناوی چوار په نجه که ی تری برد و گوتی:

«سۆتۆتینینه، تینینه، کاپتینۆ، ماگیورۆ، تینینه کولونالۆ. تۆ وهکو سۆتۆتینینه ده رۆیت وهکو تینینه کولونیلۆش ده گه رپیتته وه»^(۱).

هه موویان پیکه نین. کاپتن زۆر به زمی سه رکه وتوی به په نجه کانی ساز ده کرد. سه بری قه شه ی کرد و هاواری کرد (هه موو شه وی یهک به پینجانه) دیسان هه موویان پیکه نین.

میجهر: «پتویسته هه ر ئیستا مۆلهت وهرگری.»

ئهفسه ره که: «زۆر چه زم ده کرد له گه لت بهاتام و هندی شتم نیشان دابای.»

– «که گه راپته وه نامیرتیکی قه وانمان بو بینه.»

(۱) ناوی په نجه کان بهم شتیه به یهک له دوا ی بهک «په نجه ی گه وره، دۆشاومژه، بالابه رزه، براتووته، تووته.» ئه م ناوانه م نه کرد به کوردی چونکه چبزی ئه م یارییه له ناوه ئیتالییه که به تی واته تۆ ئیستا ئهفسه ری (تینینه) ی تا ده گه رپته وه ده بیست به کولونیل.

– «قهوانی خوشترین ئویرا بینه.»

«کارسو بینه.»

– «نا کارسو مه بینه. ئه و ده نه رپینیت.»

– «تۆش چه ز ناکه ی وهکو ئه و به رپینی.»

– «ئه و ده نه رپینی پیم گوتی ئه و ده نه رپینی.»

له ناو قاز و قیزی ئه وانه وه بوو قه شه گوتی: «حهز ده کهم بچیه ئه بروزی. له وی نیچیری باش هه یه. خه لکه کهت ده که ویتته به ر دل. هه رچه نده سارده به لام سووه که ی ساف و وشکه. ده توانی له گه ل مالئه وه مان مینیتته وه. باوکم راوکه رتیکی به ناویانگه.»

کاپتن: «بابرۆین. به رله وه ی سۆزانیخانه کان داخرین.»

به قه شه م گوت: «شه و شاد.»

گوتی: «شه و شادتر.»

3

کاتن گه رامه وه به ری جهنگ هه ر له شاره که بوین. ژماره ی تۆپه کانی ده ورو به ری شار له جاران پتر بیسون، به هاریش داها تبوو. ره زه کان سه وز بوون و لقی دارمیوه کانی پۆقه یان دابوو، ده رخته کانی ئه ملا و ئه ولای ریگاش گه لای بچووکیان دابوو، کزه بایه کیش له ده ریا وه ده هات. شاره که و گرد و قه لا کۆنه که ی سه ره وه م بینی له ناو باوه شی ئه و ریزه گرد و چبا که ی ئه و دیو دابوو؛ چباکان بۆر ده چوونه وه و په له به کی سه وز له لاپالیان دیار بوو. ژماره ی تۆپه کان له شاره که دا له جاران پتر بیسون، چهند نه خوشخانه ی تازه شی تیا دروست کرابوو. له شه قامه کاند توشی سه ربازی به ریتانی، جار جارهش ئافره تی به ریتانی ده بوین. چهند خانوویکی تریش به ر ناگری تۆپ که وتی بوون. ئه وی رۆژی دنیا گه رم بوو، هه ر ده تگوت به هاره، منیش به کۆلانی که هه ردوولای دارو دره خت بوو، شۆر بوومه وه، دیواره که به هه تا و گه رم داگه رابوو. بۆم ده رکهوت که ئیستاش هه ر له هه مان خانوودا ده ژین، هه موو شتی چۆن له و کاته وه به جیم هیتت وه کو خوی بی ده سکاری ماوه ته وه. ده رگا که له سه ر پشت بوو. سه ربازیکم بینی له سه ر ئه سکه ملی ده ره وه له به ره رۆشک دانیشتبوو، ئوتومبیلیکی فریاگوزاری له لای ده رگای ته نیش و به ر ده رگا وه را وه ستابوو.

کاتن چومه ژووره وه بۆنی کاشییه مه رمه ربییه کانی نه خوشخانه هات، هه موو شتی چۆن بوو هه ر وا مابوو. ته نیا ئه وه نه بی ئیمه وا له به هاراین. له ده روازه ی ژووره گه وره که وه سه بری ژووره وه م کرد.

میجهرم بینی له سه ر میزه که ی دانیشتبوو، په نجه ره ی ژووره که کرابوه وه، تیشکی

هه تاوی پیتدا دههاته ژووره وه. ئەو منی نه بیینی، منیش دوودل بووم که ئایا بچمه ژووره وه راپۆرتی پێشکەش بکەم وەیا بۆ قاتی دووهم سەرکەوم و خۆم بشۆم و جله کانم پێکخەم... له دواییدا بپارم دا وەسەرکەوم. ئەو ژووره ی من و رینالدی تبایدا دەژیاين به سەر دهوراویشتی دهسته که پيدا دەروانی. په نچه رەکه ی کرابوونه وه، تهخته که م پێکوپێک بوو به په تو داپۆشرا بوو، شته کانم به دیواره که وه هه لئو اسرابوون و ده ماکه گازه که م له ناو ته نه که یه کی لاکیتشه پيدا بوو، تاسه کلاره که م هه ر به سەر هه مان سنگۆلکه وه وه بوو، باولی جلكان و پۆتینه زستانیه که م له دامیینی تهخته که م بوون، پۆتینه که م له بهر بۆیاخه که ی دهره وشایه وه له سەر باوله که دانرابوون. تهنه گه دوورپێکه ره نه مسابیه که شم به لولوله مه یله و شینه هه شت لایه که و قۆنداخه دهر په رپوه پێکوپێکه له دارگوتیز دروستکراوه که ی به سهره وه ی هه ر دوو تهخته که وه به دیواره که وه وه کرابوون. دیتته بیرم دووربینه که ش له ناو باوله کلیدراوه که دا بوو. رینالدی له سەر تهخته که ی تر خه وتیوو، که گوتی له دهنگی پێم بوو خه بهری بووه وه، هه ستایه وه و گوتی:

«چاوو (١)، چۆنت رابوارد؟»

«یه گجار خۆش»

ته و قه مان کرد و دهستی له مل کردم و ماچی کردم.

گوتم: «تۆف»

گوتی: «تۆ دژونی پێویسته خۆت بشۆی. بۆ کوێ چووی؟ چیت کرد؟ هه ر به کسه ر هه موو شتیکم بۆ بگێره وه.»

«چوومه هه موو شوینی میلانۆ، فلوره نس، رۆما، ناپۆلی، فیلاسان، گیوفانی، میسینا، تۆرمینا...»

«وه کو خشته له بهر ت کردوه، ئەری جهره زه بییت کرد؟»

«به لێ»

«له کوێ؟»

«له میلانۆ، مرتی، رۆما، ناپۆلی...»

«بهس، به راستی پێم بلتی کامیان له هه موویان باشتتر بوو.»

«ئه وه ی میلانۆ.»

«چونکه ئەوه به رای بی بوو. ئەوت له کوێ بیینی؟ له کۆفا؟ بۆ کوێ چوون؟ هه ستان به چی کرد؟ هه موو شتیکم پێ بلتی. هه موو شه وئ له گه لئ مایته وه؟»

«به لێ.»

(١) چاوو: وشه یه کی ئیتالیه واته رۆژباش. له ئینگلیزییه که و نوسراوه بۆیه نه مکرده وه به کوردی.

«ئه مانه هه یچ نین. لێره کچی جوانان هه نه. کچی جوان که پێشتر نه هاتوونه به ره ی جه نکه وه.»

«نازداره!»

«بروام پێ ناکه ی؟ هه ر به م پاش نیوه رپۆیه ده چین. ئەوجا ده بیینی له شاردا کچی ئینگلیزی جوانان هه یه. ئیستا من که وتومه ته داوی ئەوینی بارکلییه وه. ده تبه م بۆ سهردانیان. له وانسه بارکلی بخوازم.»

«پێویسته خۆم بشۆم و راپۆرته که م بنوسم. ئیستا کهس له ئیشتا نییه؟»

«له و کاته وه که تۆ رۆیشتی هه یچ شتیکی وامان نه بووه، ته نیا سهرما بردی، ده ست و پێ شه قبوون له ساردی، زه رتک، سۆزه نه ک، برینی له خۆوه، دهره باریکه و وشکه برینی ناو گه لان. له هه موو هه فته یه کیشدا یه کی ته تلیشه به رد هه ر بریندار بووه، که من برینداری شریشمان هه بووه. وه له هه فته ی داها تودا شه ر ده ست پێده کاته وه، له وانیه ده ست پێبکاته وه. وا ده لێن. ئایا خوازیتم بۆ بارکلی پاش شه ر به چاک ده زانی؟»

ئاوم له ته شت ده کرد و گوتم:

«زۆر چاک.»

رینالدی گوتی: «ئه مشه وه ده بی هه موو شتیکت پێ رابگه یینم. ئیستا ده چم سهرخه وئ ده شکینم تا بۆ بارکلی تاسولوس بم.»

منیش کورته ک و کراسه که م له بهر کرده وه، به ئاوی ساردی ناو ته شته که خۆم شوشت. کاتی خۆم به خاوی وشک کرده وه، چاویکم به ژووره که خشان، له په نچه ره که وه سه یری دهره وه م کرد، سه یری رینالدیشم کرد، ئەو له سه ر شوینه که ی خۆی پالکه وتیوو. چاوی خۆی لیکنا بوون، زۆر جوان دههاته بهرچاو، هاوته مهنم بوو، له (ئه مالفی) یه وه هاتبوو چه زی له نژادری ده کرد، زۆر برادهری یه کتری بووین. له و کاته ی سه یرم ده کرد چاوی خۆی هه لێنا.

«پارهت هه یه؟»

«به لێ.»

«په نجا لیرم به قه رز بدئ.»

دهستی خۆم وشک کرده وه، جیزدانه بچوکه که م له گیرفانی کورته که م دهره یینا، که به دیواره که وه هه لئو اسرابوو. رینالدی بێ ئەوه ی له جیگه ی خۆی هه لبستیتنه وه لیبی وه رگرتم، له گیرفانی پانتۆلی دانا، بزیه کی هاتی گوتی:

«ده بی و بۆ بارکلی دهربخه م که خاوه ن پاره و تیرم، تۆ گه وره ترین و باشتترین برادهری و په ناگه ی دارایی منی.»

گوتم: «برۆ جه هه نه م!»

ئه وئ شه وئ، له گه ل هاوړپیان که نانمان ده خوارد، له ته ک فه شه دانیشتبووم، ئەو زۆر

ناومێد بوو له پر ههستی بهنازار کرد. دل بریندار بوو، بهوهی نهچووومه نهبروزی. بۆ باوکی نووسیبوو که من دهچمه ئەوئ باوکیشی ته‌داره‌کی پیشسوازیکردمی ناماده کردبوو. منیش به‌قه‌ده‌ر نه‌وه‌وه په‌شیمانی داگیرتم وه خووشم تینه‌گه‌یشتم بۆ نه‌چووم. خووم نه‌مویست بچم وه هه‌ولم دا نه‌وه‌ روون بکه‌مه‌وه، له‌به‌ر ئیشیک ده‌بوايه ئیشی تر بکه‌م له‌ کۆتاییدا هاته‌ رایب و لیم تینگه‌یشتم که به‌راستی ویستوومه بچم، به‌وه هه‌موو شتی گه‌راوه‌ باری جارانی. زۆرم خواردبووه‌وه پاشان قاوه و (ستریگا)م خواردوه‌وه. به‌سه‌رخووشی نه‌وه‌م روون کرده‌وه که چۆن نه‌وه‌ شتانه‌ ئه‌نجام ناده‌ین، که خوومان ده‌مانه‌وئ. هه‌رگیز نه‌وه‌ شتانه‌ ناکه‌ین.

هه‌ردووکمان قسه‌مان ده‌کرد، نه‌وانی تریش که‌وتیونه‌ مشت و مپه‌وه. پر به‌دل ویستم بچمه (نه‌بروزی)، من نه‌چوومه هه‌چ شویتنی له‌ شویتانه‌ی شه‌خته‌ شه‌قامه‌کانی وه‌ک ئاسن ره‌ق کردبوو، نه‌وه‌ شویتانه‌ی که‌ سارد و بی‌گه‌رد و هه‌وا وشک بوون و به‌فڕیش وشک و پر ووشه‌یی بوو شویتن پیتی که‌رویشکانی له‌سه‌ر ده‌بیرا. جووتیارکانیش شه‌په‌که‌کانیان له‌سه‌ر ده‌کرده‌وه و به‌نازناوی (لۆرد) پزیزان لێ ده‌نای و نێچیری باشی لێ ده‌ستگیر ده‌کرا. من نه‌چوومه هه‌چ شویتنی له‌ شویتانه، به‌لکو چومه‌ته‌ خانه و مه‌یخانه به‌دووکه‌ل قانگه‌راوه‌کان؛ که‌ ژووره‌کان له‌ پیش چاوت ده‌سووران، ده‌بوايه ته‌ماشای دیواره‌که‌ت بکه‌ر‌بايه تا راتگر‌تیايه. شه‌وان به‌سه‌رخووشی له‌نێو جیگا ده‌بووین و ده‌ترانی هه‌موو شتی که‌ له‌به‌رده‌ستایه. نه‌وه‌ جووشه‌ نامۆیه‌یی کاتی و‌اگاها‌ته‌وه بێ نه‌وه‌ی بزانی کیت له‌گه‌لدا بووه، نه‌م دونیایه‌ ناراسته‌ی که‌ له‌ناو تاریکیدا به‌جوژێ دله‌زۆینه که‌ به‌بێ نه‌وه‌ی بزانی و گوتی بێ ده‌ی بخه‌رتنه‌ باوه‌شی شه‌وانه و، ناچار ده‌بوی جارێکی دی سه‌رله‌نوێ خۆت له‌وه‌ دلنیا بکه‌یت که‌ نه‌وه‌ هه‌موو شتی که‌ له‌وه‌ ژبانه و هه‌ر گوتیش به‌هه‌چ نه‌ده‌یت. کو‌توپر گه‌رنگی‌ت به‌زۆر شت ده‌دا، به‌نوسن، خه‌به‌ریونه‌وه، له‌گه‌ل نه‌م کرده‌وه‌یه، هه‌ندێ جار به‌یانیان، نه‌وه‌ هه‌موه‌ی له‌وئ بوونه‌ ئه‌غریان کردوه‌وه. هه‌موو شتی توندوتیژ و ره‌ق و ئاشکرايه، جار به‌جار مشتومر له‌سه‌ر نرخ ده‌قه‌وما، هه‌ندێ جاریش هه‌یشتا خووشی و خووشه‌ویستی و فینکاتی و چاشت و فره‌ویی تیا‌بوو، هه‌ندێ جاریش خووشی نه‌ده‌ما و‌ا به‌ختیار ده‌بوی بچیته‌ سه‌ر شه‌قامه‌کان. به‌لام هه‌رده‌م رۆژیکێ تر ده‌ستی پیده‌کرده‌وه پاشان شه‌وی تری به‌دواوه هه‌ر ده‌هات.

ویستم ده‌ری‌ه‌ی شه‌وه‌ قسه‌ بکه‌م و جیا‌وازی نیوان شه‌وه و رۆژ دیاربخه‌م. نه‌وه‌ بلیم چۆن شه‌وه له‌ رۆژ چاکتره، هه‌رچه‌نده رۆژ له‌شه‌وه زۆر بی‌گه‌رد و سارتره. به‌لام نه‌متوانی نه‌وه‌ به‌درکه‌بم. هه‌روه‌کو ئیستا‌ش ناتوانم باسی بکه‌م. به‌لام خو‌گه‌ر تۆش شه‌وگاری وات به‌سه‌ر برده‌ی تۆ ده‌زانی. نه‌وه‌ شتی وای نه‌دیوه. به‌لام نه‌وه‌ تینگه‌یشتم که‌ له‌راستی‌دا ویستوومه بچمه نه‌بروزی، به‌لام نه‌چووم. ئیسه‌ براده‌ری یه‌کتی‌ری بووین، له‌ زۆر شت زه‌وقمان وه‌کو یه‌ک له‌گه‌ل شتی‌ش له‌به‌کتی‌ری جیا‌ین، نه‌وه‌ هه‌رده‌م ده‌یزانی من چ نازانم

و، هه‌رکاتێ فی‌ری بووم، توانای له‌ بی‌کردنم هه‌یه. به‌لام نه‌وه‌ی نه‌مه‌دزانی پاشان فی‌ری ده‌بووم. تا نه‌وه‌ کاته، که هه‌موومان نامان خوارد، جه‌مه‌ نانه‌که‌ دوایی هات مشت و مپه‌ به‌رده‌وام بوو، ئیسه هه‌ردووکمان له‌قسه‌ وه‌ستاین.

کاپتن هاواری کرد:

«قه‌شه‌ بێ که‌یفه، قه‌شه‌ بێ که‌ج بێ که‌یفه.»

قه‌شه: «به‌که‌یفم.»

کاپتن: «قه‌شه‌ بێ که‌یفه. قه‌شه‌ ده‌یه‌وئ نه‌مساو‌ییه‌کان سه‌ره‌که‌ون.»

خه‌لکه‌که‌ گو‌تیان بۆ کاپتن را‌دی‌را‌بوو.

قه‌شه‌ سه‌ری خۆی له‌قاند و گوتی: «نه‌خه‌ر»

- «قه‌شه‌ ده‌یه‌وئ ئیسه هه‌رگیز هه‌یرش نه‌که‌ین. ناته‌وئ ئیسه هه‌رگیز هه‌لمه‌ت به‌یه‌ن؟ وانبیه؟»

- «نه‌خه‌ر، مادام شه‌ر هه‌یه به‌پت‌ویستی ده‌زانم هه‌لمه‌ت به‌یه‌ن.»

- «ده‌بێ هه‌یرش به‌یه‌ن، هه‌ر هه‌یرش ده‌به‌ین.»

قه‌شه‌ سه‌ری خۆی له‌قاند.

کاپتن گوتی: «لێی گه‌رئ، قسه‌کانی له‌ جین.»

- «هه‌ر چۆنێ بێ نه‌وه‌ هه‌چی بێ نا‌کرئ.»

نه‌مه‌ی گوت و هه‌موو هه‌ستانه‌ سه‌ر پێ و مپه‌زه‌که‌یان به‌جیه‌بێشت.

4

تۆپی ناو باخچه‌ی ته‌نیشتمان به‌یانی و‌اگای هه‌ینام و، تیشکی رۆژم بی‌نی له‌ په‌نجه‌ره‌وه ده‌هاته ژووره‌وه. چوومه به‌ر په‌نجه‌ره‌وه ته‌ماشای ده‌رده‌م کرد. ریتچکه‌ چه‌وپه‌که‌راوه‌که شیدار بوو گیاش به‌خونا و ته‌ر بپوو. تۆیه‌که‌ دووجار لرمه‌ی هات، له‌گه‌ل هه‌ر لرمه‌بێ هه‌وایه‌کی به‌هه‌یز هه‌لی کرد و په‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌ژاند و به‌شی پێشه‌وه‌ی بی‌جامه‌که‌ی پتکه‌دا‌ییه‌وه. تۆیه‌کانم لێ دیار نه‌بوون. به‌لام گولله‌تۆیه‌کان راسته‌وخۆ به‌سه‌ر سه‌رمان تیده‌په‌رین. بوونیان له‌وئ شتی که‌ ناره‌حه‌ت بوو، به‌لام به‌وه‌ دل‌مان خۆش بوو که‌ له‌ چه‌شنی زۆر گه‌وره‌ نه‌بوون. که سه‌یری ده‌رده‌م کرد، له‌ناو باخچه‌که‌ گو‌یم له‌هاژده‌ی تریله‌یه‌ک بوو به‌ریت‌گه‌که‌دا ده‌رۆیی، جله‌کانم کرده‌به‌ر، دا‌به‌زیمه‌ خواره‌وه. هه‌ندێ قاوه‌م له‌ناندین خواردوه‌وه و چومه‌ گه‌راج. ده‌ ئوتومبیل له‌ژێر په‌سارگه‌ درێژه‌که‌ ریز بپوون. نه‌وانه ئوتومبیلی فریا‌گوزاری نه‌فره‌جای لموز پانی ره‌نگ بۆر بوون وه‌کو ماشینی باره‌لگر دروست کرابوون. فیه‌ره‌کان له‌ گۆره‌پانی گه‌راج‌ه‌که‌ خه‌ریکی چاک‌کرده‌وه‌ی یه‌کی‌یان بوون. سبێ تریش له‌سه‌ر چیا‌کاندا له‌ نزیک بنکه‌ی تیمارگه‌ری بوون. له‌

فیهته ریکم پرسى:

- «ئەرى ئەوان قەت تۆیخانە کائامانیاں کوتاوە تەووە؟»

- «ئەخیر سینیۆر تینیتە، ئەو گەردە بچکۆلە یە ئەوانى پاراستووە.»

- «ئیشتان چۆنە؟»

- «زۆر خراپ نییە. ئەم ئوتومبیلە باش نییە. بەلام ئەوانى تر ئیش دەکەن.»

فیهته رەگە لەکار وەستا و زەردەخەنە یەکی هاتى و گوتى:

«مۆلەتت وەرگرتیو؟»

- «بەلى.»

دەستى بە بەدەلە کە یەو سەریبەو و گەزەبەو و گوتى:

«کاتیکی خۆشت رابوارد؟»

ئەوانى تریش گەزەبەو.

گوتم: «باش بوو. ئەرى ئەم ئوتومبیلە چیبەتی؟»

- «باش نییە، کونیکى دەگری، کونیکى تری تى دەبى؟» (۱)

- «ئىستا چیبەتی؟»

- «پتویستی بەرینگی (۲) تازە یە.»

بەجیم هیشتان کار بکەن. ئوتومبیلە کە پروتکراو و بەتال دياربوو، مەکیه کە یە کرابوووە و پارچەکانى لەسەر دەزگای (۳) ئیشکردن پەرتویلاو بسوونەو، چوومە گەراجە کە، لەئێر پارچە کە یە کە یە کە سەبى ئوتومبیلە کانم کرد. تا رادەبى چاک بوون، هەندیکیان تازە شوشترابوون، ئەوانى تریش تۆزای بوون، بەوردى چاوم بەتایەکانیان خشانند. تا بزاتم چ جىتى دراوہ یان بەرد هەلى زرانووہ. هەموو شتى ریکوپىک بوو. ئەوہم بۆ دەرکەوت، کە لە لىترە بى یان لىترە نەبى هىچ جىاوازی نییە. بىرم لەدۆخى ئوتومبیلەکان و دەستکەوتنى پىداوئىستىیەکانیان و ریکوپىکی گواستەوہى برىندارەکان لەبەنکەکانى بەرايىیەو بە بنکەکانى دواوہ و دواى ئەمەش دابەشکردنیاں بەسەر نەخوشخانە ديارکراوہکانیان لەسەر راپۆرتەکانیانم دەکرەوہ. ئەمانە تا رادەبەکی زۆر لە ئەستۆزى مندا بوون. ئاشکرايە بوون و نەبوونم هىچ گىروگرتى پەیدا نەدەکرد. لە وەستای فیهته رەکانم پرسى:

«چى وای تىدا نەما توشى دەردەسەریمان بکات؟»

(۱) لە ئینگلیزییە کە دەلى شتى لەدواى شت پتویستە.

(۲) رینگ: مەبەست (ئەلقەبە) نەک Wheel.

(۳) دەزگا: مێزى ئیش کردن.

- «نەخیر، سینیۆر تینیتە.»

- «وئىستگای گازۆلین لە کوپبە؟»

- «هەر لەشۆین خۆبەتى.»

گەرمامەوہ خانووہ کە، فنجانبىکی تر قاوہم لەسەر مێزى نانخواردن خواردەوہ. رەنگى قاوہ کە قاوہبىیە کى کال بوو. بەشیری پەیت شیرین کرابوو. لەودىو پەنجەرە کەوہ بەیانىیە کى خۆشى بەهاری بوو. سەرايى بۆنىکی وشک بەبەر کە پومدا هات، ئەمەش وای بۆ دەرخستەم کە ئەمۆر دۇنيا گەرم دەبى. ئەو رۆژە چوومە بنکەکانى سەرچىا پاش نیوہ رۆبە کى درەنگ گەرمامەوہ شارە کە. هەر کە لەوئى نەبووم وا پىدەچوو هەموو شتى بەرپۆکوپىکی رۆبىشتىت. بىستم هیرش دەست پىدەکرتىتەوہ. ئەو تىپەى ئىمە خزمەتمان تىای دەکرد لەناوچە بەرزەکانى لای رووبارە کەوہ دەست بەهیرش دەکا. کاپتن پىی گوتم دەبى لەکاتى هیرش کردندا من چاودىزى بنکەکان بکەم. وا دانرابوو کە لە شۆنىتىکی تەنگەبەرى رووبارە کەوہ بەپە پىنەوہ و لەناوچە گەردەلانىیەکان پەرتویلاو بىنەوہ. ئوتومبیلەکانىش دەبوايە لەبەنکە داپۆشراوہکان پىارترىن و لەزىکترین شۆنىتى رووبارە کەوہ بن. شتىکی ئاسايىیە، دەبوايە ئەم بنکەنە لەلایەن پىادەوہ دەستنىشان کرابان، بەلام دەبوايە ئىمە ئىشە کەمان راپەراندبايە. ئەم کارەش شتى بوو لەو شتانەى وات لى دەکەن کە هەستى ساختەيى سەربازى لەگىانت برىسکىتى.

زۆر پىس و دژون بووم. بۆ خۆشوشتن سەرکەوتە سەرەوہ. چوومە ژوورە کەم رینالدى لەسەر تەختە کە یە دانىشتبوو، دانەبى کتیبى (هۆگۆ) لەبارەى رۆمانى ئىنگلیزییەوہ بەدەستەوہ بوو. جلى لەبەر کردبوو. پۆتبنە رەشەکانى لە پىدا بوو، قژى دەبرىسکایەوہ. کە منى بىنى گوتى:

«دەرفەتە، تۆ لەگەلما دىبى بۆ دىتنى بارکلى.»

- «نەخیر»

- «بەلى تکایە لەگەلم وەرە و یارمە تىم بە کارى تىبکەم.»

- «باشە، چاوەرئى کە تا خۆم ریک دەخەم.»

- «خۆت بشۆ و هەر بەم جلا نە وەرە.»

خۆم شوشت، قژم شانە کرد، کەوتىنە رى...

رینالدى گوتى:

«تاوئى چاوەرئى کە، دەبى سەر و پىک بخۆبەوہ.»

باولە کە یە کردەوہ بوتلىکی دەرھىنا. گوتم:

«خۆ، سترىگا نییە؟»

گوتى: «نەخیر، گراپایە.»

«زۆر باشه.»

دوو پیتیکی تیکرد. ههلمان گرتن. پهنجهی گهوره مان بهرز ببوه وه. گراپاکه زۆر بههتیز بوو.

«پیتیکی تریش.»

گوتم: «قهی ناکا»

سهرو پیتیکی دووهمی گراپامان خواردهوه.

«رینالدى بوتلهكهی له لا دانا، له پیتیلکهکه دابهزینه خوارهوه. شار بۆ رۆیشتن گهرم بوو، خۆر خهريك بوو ئاوابی. ئەمهش دیمه نیتیکی دلکه ره وه بوو.

نه خوشخانهی بهریتانی فیلایهکی گهوره بوو، ئەلمانیهکان پیتش شه پ دوستیان کردبوو. بارکلی له باخچه که دا بوو. سسته ریتیکی تری له گه لا بوو. جله سپیه یهک تهرزیه کانیانمان له که لینی درهخته کان بینی. به ره و لایان چووین. رینالدى سلای لى کردن، منیش به نهرمی سلای لى کردن. بارکلی گوته: «خوشحالم به دیده نیت. خو تو ئیتالی نیت، وا نییه.»

«تۆه، نه خیر.»

رینالدى له گه ل سسته ره که ی تر که و تبوه قسان و پیده که نین.

«شتیکی سهیره! چۆنه له ناو سوپای ئیتالی دای؟»

«له راستیدا له ریزی سوپا نیم. له گه ل تیپی فریاگوزاریم.»

«زۆر سهیره، ئه رى بۆ ئه و کارهت هه لێژاردووه؟»

«خوشم نازانم، هه میشه هه موو شتی روونکردنه و ده ی نییه.»

«تۆ، چۆن هه یج نییه، وا تیده گه م که ده بی هۆی هه بی.»

«ئهم قسه یهت زۆر ته وا وه.»

«ده توانین به م شیه یه له قسه کاتمان به رده و ام بین.»

گوتم: «نه خیر»

«ئهمه دره فه ته. وا نییه؟»

له بارکلیم پرسى: «ئهم گۆپاله چیه به دهسته وه یه؟»

بارکلی کچیتکی تا بلتی که له گه ت بوو، جلیکی وای له بهر بوو، وای بۆ چووم جلی سسته ران بى، قز کالی به روخسار رهنگ گهنم چاوه کانی خۆ له میتشی بوون، زۆر جوان هاته خه یالم، گۆپالیکى له پشه ی دارخورمای (راتان)ی^(۱) دروست کراو و له چهرم گیراوی به دهسته وه بوو که له قامچی بوو که شوشه ی مندالانى ده کرد.

(۱) راتان: جۆره دارخورماییکه له رۆژهه لاتى هیندا ده روى.

«ئهم گۆپاله یادگاری لاویکه پار له شه ردا کوژراوه»

«زۆر به داخه وه.»

«گه نجیکی کۆک بوو، بریار بوو بمخوای به لام له شه ری (سۆم) دا کوژرا.»

«شه رتیکی توندوتیژ بوو.»

«له وى بووى؟»

«نه خیر، ته نیا گوتم لى بووه، هه یج شه رتیکی تری وهک ئه و شه ره چه په له لیره رووی نه داوه. ئه وان ئه و گۆپاله یان بۆ ناردووم، دایکی له گه ل جل و بزگوری بۆ ناردووم.»

«ماوه ی ده زگیرانیتان زۆری خایاند؟»

«هه شت سال. ئیمه پیکه وه گوره بووین.»

«له بهرچی زماوه ندتان نه گپرا؟»

«نازانم من گیل بووم، ئه گینا ئه متوانی به هه ر جوړی بوايه ئه م کاره م راپه راندبايه، له و باوه رده دا بووم که ئاکامیکی خراپی بۆ ئه و بی؟»

«تیگه یشتم.»

«که ست له ژیانتا خوش ویستوه؟»

گوتم: «نه خیر.»

له سه ر سه نده لیب دانیشتبووین. ته ماشایم کرد. گوتم: «پرچت زۆر جوانه»

«دلته ده یگرئ؟»

«زۆر زۆر»

«که جوانه مه رگ بوو خه ریک بوو به ته واوی ببیرم.»

«نه که ی ببیری.»

«ویستم شتیکی بۆ بکه م. خو تو ده بیینی گوتم به هه یج شتیکی تر نه داوه. ده ی توانی هه موو شتیکم لى داوا بکا. ده ی توانی هه ر شتیکی لیم بوو یستبايه به ده ستی بینى، گه ر بمزانیایه، ده بوايه زماوه ندمان گپرا بایه وه یا شتی ترم کردبايه. من ئیستا وا ئه و هه موو شته ده زانم. به لام ئه و کاته ی ویستی بچی بۆ شه ر من پیم نه زانی.»

هه یج نه گوت.

«ئه و کات هه یج شتیکم نه ده زانی، وام ده زانی بۆ ئه و ئه مه شتیکی خراپ ده بی. له و باوه رده بووم ئه و ناتوانی به رگه ی ژیانى شه ر بگرئ له ئه نجامدا به مه رگ شاد بوو و هه موو شتیکم کوتایى پى هات.»

«نه م زانیوه.»

«تۆه، به لى ئه مه کوتاییه که ی بوو.»

تهماشای رینالدیمان کرد. له گه‌ل سسته‌ره‌که‌ی تر که وتبووه قسه‌وه.

پرسیم: «ناوی چیبیه؟»

- «فیرگسۆن. هیلین فیرگسۆن. هاوړتیکه‌ت دکتۆره، وانیبیه؟»

- «به‌لئ، دکتۆرتیکی باشه.»

- «ئهمه ړیکه‌وته. به‌ده‌گمه‌ن له شویتنیککی وا نزیک له به‌ره‌وه چاومان به‌به‌کیتکی باش بکه‌وئ. وانیبیه؟»

- «راسته.»

گوتی: «به‌ره‌یه‌کی تره‌هاته. به‌لام زۆر جوانه. چ هیرشئ ده‌کړئ؟»

- «به‌لئ.»

- «ئهو کات ده‌بئ کار بکه‌ین، هه‌رچه‌ند ئیستا بئ کارین.»

- «له‌میژه سسته‌ری؟»

- «له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه^(۱)»

که ئهو چوو بۆ شه‌ر دپته بیرم بیریکی پوچ هاته مئشکم. له‌وه‌وه‌وه بووم که دپته ئهو نه‌خۆشخانه‌ی منی تیام، وای بۆ چووم، که به شیر بریندار بووه و سه‌ریشی شاشی لئ به‌ستراوه. و‌دیا گولله‌یه‌کی به‌شان که‌وتووه. شتیکی ئه‌ندیشه‌یبیه.»

گوتم: «به‌ره‌یه‌کی ئه‌ندیشه‌یبیه.»

- «به‌لئ، خه‌لک وه تیناگه‌ن که فه‌ره‌نسا له چ باریک‌دایه. ئه‌گه‌ر تیکه‌بشتیان ئهم کوشناره به‌رده‌وام نه‌ده‌بوو. ئهو به شیر بریندار نه‌بوو به‌لکو نارنج‌کیان پئ دادابوو په‌ل په‌ل ببوو.»

نقهم لئوه نه‌هات.

- «له‌وه‌وه‌وه‌ی شه‌ر به‌رده‌وام بئ؟»

- «نه‌خپئر»

- «چ ده‌یوه‌ستینئ؟»

- «ده‌بئ له‌لای بکشئ.»

- «ئیمه ده‌شکین. ئیمه له فه‌ره‌نسا ده‌شکین، ئه‌وان ناتوانن له‌شه‌ر به‌رده‌وام بن و قه‌سایخانه‌یه‌کی وه‌کو (سۆم) دروست بکه‌ن و نه‌شکین.»

گوتم: «لیره ناشکین.»

- «له‌وه‌وه‌یه‌ی نئی؟»

- «نه‌خپئر، ئه‌وان پار هاوینئ دکرتیکی چاکیان پئ کردن.»

(۱) له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه: واته کو‌تایی سالی ۱۹۱۵.

گوتی: «له‌وانه‌یه ئه‌وان بکشین. هه‌موو که‌س ږه‌نگه بکشئ.»

- «ئهلما نیبیه‌کانیش.»

گوتی: «نه‌خپئر، له‌وه‌وه‌یه نیم.»

له‌پاشا چوینه لای رینالدی و فیرگسۆن.

رینالدی به‌ئینگلیزی له فیرگسۆنی پرسئ:

- «ئیتالیات خۆش ده‌وئ؟»

- «یه‌گجار»

رینالدی سه‌ری خۆی له‌قاند گوتی:

«تئ نه‌گه‌یستم.»

قسه‌که‌ی فیرگسۆنم کرده ئیتالی گوتم:

«AAbbanze bene»

سه‌ری خۆی له‌قاند.

- «زۆر باش نیبیه. ئینگلتیره‌ت خۆش ده‌وئ؟»

- «زۆر نا، من سکوتله‌ندیم. ده‌زانی؟»

رینالدی به‌خه‌یالی ږویشته‌وه‌وه سه‌یری منی ده‌کرد. به‌ئیتالی گوتم:

- «ئهو سکوتله‌ندییه. سکوتله‌ندای له ئینگلتیره‌ه خۆشتر ده‌وئ.»

- «به‌لام سکوتله‌ندا به‌ریتانیا یه.»

ئهم ده‌سته‌واژه‌یه‌م بۆ فیرگسۆن په‌رچه‌قه‌کرد.

فیرگسۆن: «Pas encore»

- «به‌راستی نا؟»

- «نه‌خپئر، ئیمه ئینگلیزمان خۆش ناوئ»^(۱)

- «هه‌رگیز ئینگلیزان خۆش ناوئ؟ (بارکلی) شت خۆش ناوئ؟»

- «ئاه، ئهمه جیاوازه. نابئ هه‌موو شتئ وه‌کو یه‌ک لئیک به‌دینه‌وه.» پاش ماوه‌یه‌ک

شه‌وشادیمان له‌یه‌که‌تری کرد و به‌جیمان هیشتان و گه‌راینه‌وه مال. رینالدی گوتی:

- «بارکلی توئ له‌من به‌دل‌تیره. ئه‌وه زۆر ئاشکرایه. به‌لام کیژۆله سکوتله‌ندییه‌که

زۆر جوانه.»

(۱) فیرگسۆن که ده‌لئ ږقی له ئینگلیزه مه‌به‌ستی ده‌وله‌تی به‌ریتانیا یه چونکه به‌ریتانیا ولاته‌که‌ی ئه‌وانی داگیرکردوه‌وه که (سکوتله‌ندا) یه به‌ه‌شیک له به‌ریتانیا یه‌گه‌وره‌ی داده‌نئ. وه‌گه‌لی سکوتله‌ندا چنده‌ها ساله‌ خه‌بات ده‌کا تا له‌ژیر چه‌پۆکی به‌ریتانیا ږگاری بئ به‌سه‌رۆکایه‌تی (سوپای نه‌تی ئیرله‌ندی) ږۆژ نیبیه ده‌ست له سوپای داگیرکەر نه‌وه‌شئین.

گوتم: «زۆر» خۆشم دركم بهوه كرد «تۆ تهوت خۆش ئهوى؟»
 رینالدی گوتی: «نهخیر.»

5

پاش نیوه روژی رۆژی دوایی جارێکی تر چوومهوه سهردانی خانم بارکلی. له ناو باخچهکه دانه نیشتبوو. منیش چوومه ده رگای لاتهنیشتیایی باله خانه که که ئوتومبیله کانی فریاگوزاری له بهردهم پراوه ستا. له ژوووه سه روکی سسته رانم بینی پیتی راگه یاندم که خانم بارکلی نۆزه ئیشیه تی. (ئیمرو شه دهستی پیکردۆته وه) منیش گوتم ده زانم.

گوتم: «تۆ ئه مریکی له سوپای ئیبتالی؟»

- «به ئی.»

«چۆن وا هات ئه مه بکه ی؟ بۆچی نه هاتیی به ریزی ئیبه و له گه ل ئیبه مانان بی؟»

- «نازانم ده توانم ئیستا که بیمه ریزه وه؟»

- «به داخه وه پیم بلتی بۆچی چووبته ریزی ئیبتالییه کانه وه؟»

گوتم: «له ئیبتالی بووم. ئیبتالی ده زانی.»

گوتم: «ئوه! من تازه به تازه وا فیری دهیم. زمانیکی خۆشه.»

- «هه ندی کهس ده ئین، ده توانی له ماوه ی دوو ههفته فیر بی.»

- «پهه، ئه و من له دوو ههفته دا فیری نه بووم، گهرچی وا بۆ چه ند مانگی ده چی ده یخوینم. گهر مه به ستت دیتنی کاتریبه ده توانی دوای سه عات جهوت بیی ئه و کات دهستی به رده بی. به لام نه که ی کۆمه له ئیبتالییه که له گه ل خۆت بیی.»

- «ته نه نه ت له بهر خاتری زمانه خۆشه کانیشیان.»

- «نه خیر، ته نه نه ت له بهر جله سه ریا زیبه جوانه کانیشیان.»

گوتم: «ئیه واره ت شاد.»

- «ریقی درسی تینیته.»

- «ریقی درا.»

منیش خواحافیزم لی کرد و چوومه ده روه. زۆر زه حمه ته وه کو ئیبتالیان خواحافیزی له بیانیان بکه ی بی ئه وه نه شیوتی. وا تینگه بیبووم که مالئاوایی ئیبتالی هه رگیز بۆ ناردنه ده روه به کارتی (۲).

ژووهره که گهرم بوو، منیش چووبوومه سه ر رووباره که و تا سه ری پرده که ی (پلافا)

(۲) مه به ست له بهر قورسی زه حمه تی خواحافیز کردنه به ئیبتالی. که غهیره ئیبتالییه کان به ئاسانی فیری نابن.

چووم. بریار وا بوو هیرش له ویتوه ده ست پی بکات. سالی پار چوونه پیتش له ناوچه ی ئه و بهر زۆر سته م بوو. چونکه تا که ریگای لی له ویت هه بوو. ئه ویش داده کشایه خواره وه به ره و پردی که له ک ده چوو، به درتیایی به ک میل له ژیر ره حمه تی گری تۆبه کاند بوو. سه ره رای ئه وه ش پردی که له ک ئه وه نده فراوان نه بوو، تا هه موو گواستراوه کان واته سه ربا ز و ئوتومبیله کان بۆ هیرشی به پۆسته یی هه لبرگرت. نه مساو بییه کان ده یان توانی ئه و ناوه به خوینی کوژراو سوور بکه ن، به لام ئیبتالییه کان له ریگایه کی بچووک له و به ری رووباره که وه په رته یان کرد و میل و نیوتیکیان له به ری نه مساو بییه کان گرت.

ئه ویت جیگایه کی سهخت بوو. نه ده بو نه مساو بییه کان لی بکه پین ئه ویت داگیر بکه ن، وای بۆ چووم که ئه مه چا و لیپۆشینیکی هاوبه شی بوو. چونکه سه ری پرده که و ئه ولای رووباره که هه ر به ده ست نه مساو بییه کانه وه ما بوو؛ مه تار تیزه کانیان له سه ر گرده کان بوو چه ند یار ده یی له ئیبتالییه کانه وه دوور بوو. ئه م شوتنه وه ختی خۆی شارۆچکه یه ک بوو، به لام هه مووی بۆته په له به رد، ئه وه ی له ویت ما بوو، پاشما وه ی ئیستا که به کی شه مه نده فر و پردیکی جیگیر که نه ده تواندرا جارێکی تر به کاریته وه چونکه له بهر چاوان بوو.

ملی ریگا ته سه که که م گرت بهر به ره و رووباره که چووم، ئوتومبیله که م له بنکه یی به جیته یشت، له ژیر گرده که وه. له پرده که له که که په ریمه وه که چیا به که په نای لی کرد بوو. به نا و مه تار تیزه کانی ناو شارۆچکه خاپوور کرا وه که به لیئواری هه لندیره که وه رۆیشتم، سه ربا زه کان هه موویان له ناو قۆرته کاند بوون. چه ند ریزی رۆکیت بۆ به هانا که به شتی تۆپ داندرابوون، وه یا له کاتی پچرانی ته لی ته له فۆن وه کو نیشانه به کار به یترین. به ری شه ر ئارام، گهرم و پیس بوو. سهیری هیله کانی به ری نه مساو بییه کانم کرد، که س دیار نه بوو. له گه ل کاپتنی ناو قۆرتیک خوار دمه وه که له ناو دا لده که وه ناسیم، به سه ر پرده که دا گه رامه وه.

ریگایه کی فراوانی نوێ خه ریک بوو ته واو بیی، له ویش پیچ پیچ سه رده که وه سه ر، به ره و پرده که داده کشا، هه رکاتی ئه م ریگایه ته واو بیی هیرش ده ست پیتده کری. ئه م ریگایه به ناو دارستاندا به لۆفه ی تیژ ده هاته خواره وه. بریار وا بوو کاتی هیرش هه موو شتی به سه ر ئه م ریگایه نوێیه ده رچوویا به و تریله به تاله کان و عاره بانه کان و ئوتومبیله فریاگوزاره به باره کان و هه موو شتیکی گواستنه وه هاتیا به سه ر ریگا نوێیه که. بنکه پزیشکییه که له به ری نه مساو بییه کان و له و به ری رووباره که و، له ژیر لیئواری گرده که بوو، ده سه به ره هه لگره کانیسه ده بوایه برینداره کانیان له پردی که له که که په ریمه ته وه. ئه گه ر هیرشیش ده ست پی بکات هه ر به م شتیه ده یی. به درتیایی میلی و هیا زیاتر له ریگا تازه که، کاتی هیرش ده ست پی بکا تا راسته ریبه که ده که ویتته ژیر ئاگری تۆبه کانی نه مساو بییه کان. وا دیار بوو فه رته نه یی بقه ومی. په نایه که بۆ ئوتومبیله کان دۆزیبه وه تا ئوتومبیله کانی تیا دا پیا ریزری. پاش ئه وه ی ناوچه به ده که ده برن، ده توانن چاوه رپیی برینداره کان بکه ی که به پرده که ده یان په رینه وه. چه زم کرد له سه ر ریگا تازه که ئوتومبیل

ليڅخوړم، بهلام هېشتا ته وواو نه بوو بوو. وا پيډه چو فراوان و زور به چاكي دروست كرابي. لوفه كاني باش بوون، پينچه كاني ريڅك و دياربوون، ده تواني له نيو داره كاني دارستانه كه ي سهرچيا كه وه پينچه كاني ريڅكا ببيني. ئوتومبيله كان هيچ مه ترسيه كيان له سهر نه بوو، چونكه بريكي كانزاييښان هه بوو. هر چوني بي له كاتي دابه زين له ليژاييښه كاندا قورس نه بوون. به ريڅكايه كي ته سكددا گه رامه وه.

قهه ربهينا به ده ست ئوتومبيله كه يان راگرت. توپي كه وت، له و كاته ي راگيرابووين سبي تريش كه وتنه سهر ريڅكا كه. توپه كان له چه شني سه وتا و سه وت بوون، بايه كي به ووشه وشيشي له گه ل ده هات، ته قينه وه به كي توند و بريقه دار و ترووسكه و پاشان دوو كه ليكي خوله ميتشي ريڅكا گه ي ته ني. قهه ربهينا داره كان نيشانه يان بو كردين. به و شويتانه تيپه رين كه توپيان بهر كه وتبو من له شويتنه شكاو ده كان دوو كه و تمه وه. بو ني ته قينه وه ي گه ووه و بو ني قور و بهردي هه لته كا و بهر ده نه ستبي تازه هار دراوم كرد. بو (گوريزيا) گه رامه وه بو باله خانه كه مان ليم خوري. له دلي خومدا گوتم، چوم بو ديدني باركلي له نيشدا بوو. ناني ئيوارم زور به په له خوارد. بو نه و باله خانه يه چوم كه بهر تاناييښه كان نه خو شخانه ي خو يان يان تباي دانا بوو. به راستي زور گه ووه و خو ش بوو، دار و دره ختيكي جوانيش له نا و باخچه كه يدا هه بوو. باركلي له سهر نه سكه مليكي نا و باخچه كه دانيس شتو. خانم فيرگسوني له گه لا بوو. به ديتنم زور دلشاد بوون. پاش ماوه به كي كم فيرگسون داواي لتيووردي كرد و به جتي هيشتن. فيرگسون گوتي:

«هه ردو وكتان به جتي دي لم، به بي من ده توانن كاتيكي خو ش پي كه وه بمينه وه.»

باركلي گوتي: «هينلن مه رو.»

«حه زم ده كرد، به لام هه ندي نامه م هه به ده بي بيان نو س.»

گوتم: «شه و شاد»

«شاد تر مسته ر هيتري»

«شتيكي وا مه نو سه سانسوري پوس ته دلته نگ بكا.»

«مه ترسه ته نيا ده رياره ي نازايه تي ئيتاليښه كان و نه و شويتنه خو شانه ده نو س كه تيا يدا ده زم.»

«له سهر نه م نو سينانه خه لات ده كرتي.»

«شتي باشه، شه و شاد تر كاترين.»

كاترين: «كه ميكي تر ده تيښمه وه.»

خانم فيرگسون له تاريخيدا رو يي و ئيمه ي به جته هيشت.

«نای فيرگسون كچيكي چا كه.»

«نا، به راستي زور چا كه، سسته ره.»

«نه ي تو ش سسته ر نبي؟»

«توه، نه خيتر، پيشه به كي ترم هه به پتي ده وتري (V.A.D) (1) زور كاري دژارمان نه نجام داوه، سهره راي نه مه ش تا ئيستا نه بوينه ته جتي متمانه يان.»

«له بهر چي؟»

«گه ر ئيشيان پيمان نه بي نه ووا جتي متمانه نين. به لام نه گه ر به راستي ئيشيان هه بي، نه ووا ده بيښه جيگه ي متمانه يان.»

«جياوازي نيوان ئيوه و سسته ران چيښه؟»

«سسته ر وه كو پزيشكه پتيوستي به ماوه يه كي زوره تا بيښه سسته ر. به لام هاتنه ريزي (V.A.D) پتيوستي به و ماوه دريژه نبي.»

«تيگه يشتم.»

ئيتاليښه كان حه ز ناكه ن نافرده ته كانيان له نزيك به ره وه بن، بو يه ئيمه له ژيتر چاو ديريښه كي تايه تي داين. ناتوانين بيښه ده ره وه.»

«خو من ده توانم بو ئيره بيم؟»

«توه، به لي، خو ئيمه وه كو ره به نان به ند نه كراوين.»

«با خو له شه ر ده ر باز كه ين.»

«نه مه زور زه حمه ته هيچ شويتني نبيه خوي بي ده ر باز بكه ين.»

«هه ر چوني بي با خو ده ر باز بكه ين.»

«زور باشه»

له تاريخيدا هه ريك له ئيمه سه يري نه وي تري كرد. باركلي م زور جوان هاته بهر چاو، ده ستيم گرت، ريگه ي دام ده ستی بگرم، ده ستيم بهر ز كرده وه تا باس كم له قولي وه ريبم.

گوتي: «نا، نه كه ي.»

ده ستم له و شويتنه راگرت.

«له بهر چي؟»

«نا»

«به لي، تكا يه.»

له تاريخيښه وه زياتر ليبي چوممه پيشه وه تا ماچي بكم، هه ر نه وه ندم زاني ناگري له چاو بلند كردم، زلله يه كي وه شانده لووت و چاوم، فرميسك زايه چاو ده كانم.»

گوتي: «په شيمانم.» هه ستم كرد قازانجي تايه تي هه يه.

(1) V.A.D كورتكراوه ي (Voluntary Aid Detachment).

واته: ده ستی فرياكه وتني خو به ختكه ر.

«تۆ له سهر حهق بووى.»

«زۆر په شيمانم ئيستنا ناتوانم بهم شيوهيه پيشهه سستهرى بيه مه سهر، نهم دهويست نازارت بدهم. نازارم داي، نازارم نه داي؟» له تاريخيدا سه يري ده كردم، منيش تووره ببووم، به لآم دلنيا بووم. خو ميس ئه وهم له بهرچاوى خوَم دانا بوو، وهكو جووله يارى شه تره نج.

«دهسته كانت خوَش، هيچ پتي دلگير نيم.»

«ئاي به سه زمان»

«من ژيانتيكى پر به زم و رهم به سه رده بهم، هرگيز به ئينگليزي قسه م نه كردوه. له گهل ئه وهش تۆ زۆر جوانى.»

ته ماشايه كرد.

گوته: «پتويست به وه هموو قسه هه له ق و به له قه ناك، ئيمه دووركه وتينه وه.»

«به لى، له شه پر دووركه وتينه وه.»

ئه و پتيكه نى، بۆ به كه مجار بوو، گوتم له پتيخه نيني بوو. ته ماشاي روويم كرد گوته:

«خوتن شيرينى.»

«نه ختر، وانيم.»

«به لى، تۆ نازيزى، زۆر كه يه خوَش دهيم گهر هيچت له به ردل نه بى ماچتيك بكه م.»

ته ماشاي چاوه كانيم كرد، هه وهكو پيشا باسكم له قولى وه رينا، ماچم كرد، زۆر به توندى ماچم كرد و به توندى له ئاميزيم گرت هه ولم دا ليوه كانى بكه مه وه. زۆر به توندى نابووينه سه ربه ك تا ئه وكاتهش هه ر تووره بووم. كاتى كوتوپر ئه وم له ئاميزم گرت له رزى. زۆر له خوَم نزيك كرده وه به راده بى هه ستم له ليدانى دللى كرد. سه رى خوَى به ده ستم دا و، سه رى برده دواوه، له سه ر شانم دا به گريان.

گوته: «ئاه، گيانه كه م، تۆ ده بيته دل سو زى من؟»

له دللى خوَمدا گوتم، كام دۆزه خ، به ئه نگو سته كانم و ازيم به پرچه كه ي كرد و شه يم له سه ر شانى دا. ئه وه ده گريا.

«تۆ وا ده بى، وا نابى؟»

ته ماشايه كى منى كرد و له قسه كه ي به رده وام بوو، گوته:

«چونكه ئيمه پتيكه وه ژيانتيكى سه ير و خو شمان ده بى.»

ماوه بى ماينه وه. تا ده رگاي قيتلاكه له گه ليا رويشتم، ئه و چووه ژووره وه. منيش گه رامه وه ماله وه بۆ نه زمى سه ره وه بۆ ژووره كه م سه ركه وتم. رينالدى له سه ر ته خته كه ي خوَى راكشابوو، سه ير تيكي كردم و گوته:

«كه وا بى باشى له گه ليا رويشتم.»

«ئيمه هاوپتي به كترين.»

«ده لتي سه گى به بايت.»

له م قسه به تينه گه يشتم. گوتم: «وه كو چيى؟!»

بۆ راقه كردم، گوته: «وه كو ئه و سه گه به بايت كه...»

گوتم: «به سيكه... پاش ماوه به كى كه م له سه ر ئه م قسانه جوتن پتيك ده ده ين» پتيكه نى.

گوتم: «شه و شاد.»

گوته: «شه و شادتر گوچيله.»

به موَم و سه رينه كه وه به سه ر چراكه ي داكه وتم، به تاريخى چوومه سه ر ته خته كه م. رينالدى چراكه ي هه لگرت و دا يگير سانه وه له خوتنده وه به رده وام بوو.

6

دوو رۆژ له بنكه كان گير بووم. كاتى گه يشتمه وه ماله وه رۆژ درهنگ بوو. تا ئيواره ي رۆژى دوايى مسز (باركلى) م نه بينى. له باخچه كه دانه نيشتمبوو، بۆ به ناچار بووم له نووسينگه ي نه خو شخانه چاوه روانى بم. تا دابه زيبه خواره وه. كو مه له نيو په يكه رتيكى مه رمه رى له سه ر دارى بۆ به كراو قايم كرابوون كه به درتيزايى ديواره كانى ژوورى نووسينگه ريز كرابوون. هه روه ها ئه و هۆله ي كه نووسينگه كه ي به روويدا ده كرايه وه، ئه م په يكه رانه ي تيا بوو. سيفه تى مه رمه رى ته واويان تيا بوو، كه واى كرديوو به به كترى بچن تائيسستاش په يكه رتاشى، به كاريكى بى تام ده زانم. به لآم كاره برۆنزيه كان به شتتيك تپده گه م. به ك كۆرستانى دل رفيتن له جيهاندا هه به ئه ويش له (پيزا) بوو، (گيتون) يش شوئى ديتنى په يكه رى به ده. ئه م ساختمانه هى ئه لمانيه كى ده وله مه ند بووه.

په يكه ره نيوه په ژنتيبه كانيش پاره به كى زۆريان تى چووه.

من له وه سه رسام بووم كه ناخو كى دايتاشيبوون و ده سته كه تى چه ند بووه. بيرم له وه كرده وه ئايا ده بى ئه مانه گشتيان ئه ندامى خيزانتيك بن ياخود ئه بى چ بن. به لآم گشتيان جلوه رگى كلاسيكيان له به را بوو. تۆ ناتوانى هيچ شتى له مه ر ئه وانه باس بكه ي.

له سه ر كورسيه دانيشتم، شه يقه كه م به ده سته وه گرت. ئيمه گه ر له (گوريزيا) ش بوايه ده بوايه كلاوزر تيمان له سه ربايه. به لآم له سه ر نانيان زۆر بيزار كه ر بوو، وه ك نواند تيكي شانويى چه پهل ده هاته به رچاو، چونكه ئه و شاره هيشتا له دانيشتوان چۆل نه كرابوو. كاتى كه چوومه بنكه كان كلاوزر تيبه كم له سه ر ناو ده سامه كه كى گازى

ئینگلیزیشم هه لگرت، که بهم دوايبيانه هیندیگمان دهستکهوتبوو، بهراستی دهاممکی چالاک بوون. داوامان لی کرا که چهکی ته ماتیک هه لگرتین؛ دکستور و هاو پیسه کاغائیش هه مان داوایان لی کرا. ده بانچه کهم به کورسیبه که وه ده کهوت. منیش ههستم پیتی ده کرد و، هه ریه که له ئیمه گه به ئاشکرا چهکی هه لته گرتیا به دوو چاری سزای به ندرکان ده بوو. رینالدی کیفیتی قائلتاغی پر کلینکسی هه لگرتبوو.

من چه کیتی بهراستیم هه لگرتبوو. خۆم وه کو پیاویکی چه کدار هاته بهر چاو، تا مه شقم له سهر ته قاندنی کرد، چه که له چه شنی ئوسترا بوو گولله خۆره که ی (۷, ۶۵) بوو، لووله که ی زۆر کورت بوو، له کاتی ته قاندندا زۆر به گورجی ده گه رایه وه. کاتی ده ته قاند دهنگی پیکه وتنی به هیج شتی نه هات. مه شقیتم پیتی کرد، سیره له ژیری نیشانه که گرت. هه و لم دا دهسه لاتم به سهر جووله ی لووله سهره که ی دابشکینم. تا توانیم له دووری بهک یارده وه له و نیشانه به وه بدهم که له دووری بیست یارده وه سیره لی گرتبوو. ئه وکات پروبووچی هه لگرتنی چه کم به خه یالدا هات.

ههر زووش له بیرم نه ما، ده بانچه کهم له لاتریزه م به سستیوو بی ئه وه ی هه ست به هیج شتی به کم ته نیا له و کاتانه دا نه بی که گه یه شتمه هه ندی ئینگلیز زوبان که می شه رمم له خۆم کرده وه. له سهر کورسیبه دانیشتیبووم نه خۆشه وان به مۆنی له دوا ی میزیکه وه سهری کردم. له و کاتی من سهری زه ی ژووری په بکه ره کان و ئه ستوونی نیوه په بکه ره کان و تابلۆ (فریسکۆ) کانی سهر دیواره کهم ده کرد و چاوه پیتی بارکلی بووم. تابلۆ فریسکۆکان له و خراپانه نه بوون، ههر فریسکۆی له و کاتی ده ست به توژی فریدان و داخووران بکا باش ده بی. چاوم به کاترین کهوت بۆ دالانه که داده به زی، هه ستامه وه سهری، که به ره و لام ده هات و، که له گه ت دیار نه بوو، به لام زۆر به ردل بوو.

- «ئیبواره باش، هینری.»

گوتم: «چۆنی»

نه خۆشه وانه که له دواوه یی میزه که وه گوئی را دیرا بوو.

- «لیره یا له دهره وه له نیو باخچه که دانیشین؟»

- «با بچینه دهره وه ئه وئ فینکتره.»

به دوو قۆلی بۆ ناو باخچه که رویشتین. نه خۆشه وانه که ش له دالانه که وه چاوی تی ده برین، تا گه یه شتینه سهر ریچکۆله چه ورپژگراوه که وه.

گوتم: «تۆ له کوئی بووی؟»

- «له بکنه کان بووم»

- «نه ده کرا هه و الیکم بۆ بنیری؟»

- «نه خیر، وا ئاسان نه بوو. به مه زنده م وابوو که ده گه ریتمه وه.»

- «ده بوا به ناگادارت کردبام، گیانه که م.»

له ریچکۆله که دوور که وتینه وه له ژیر ریزه دره ختی پیاسه مان ده کرد، دهستم گرت، راوه ستاین پاشان رامووسی.

- «هیج شوتنی نیبه بچین؟»

- «نه خیر، پتیوسته لیره پیاسه بکه ی، له میزه لیم دووری.»

گوتم: «ئیمرو سیتیهم رۆژه، به لام ئه وه نیبه گه راومه ته وه»

ته ماشا به کی کردم و گوتم:

- «منت خۆش ده وئ؟»

گوتم: «به لئ.»

گوتم: «تۆ گوتم منت خۆش ده وئ، وا نیبه؟»

به درۆه گوتم: «به لئ، تۆم خۆش ده وئ.»

پیشتر وام نه گوتمبوو.

گوتم: «پیشم ده لئی کاترین؟»

گوتم: «کاترین»

له پیاسه کردن به رده وام بووین، له ژیر داره کانداه ستاین.

گوتم: «بلئ، به شه و گه راومه ته وه لای کاترین.»

گوتم: «به شه و گه راومه ته وه لای کاترین.»

- «ئۆه، ئازیزم، خۆ تۆ گه رایه وه، وانیه؟»

- «به لئ.»

- «تۆم زۆر خۆش ده وئ. له و ماوه یه دا دلّم ههر لای تۆ بوو.»

- «خۆ دوور ناکه وینه وه.»

- «نه خیر، ههر ده گه ریتمه وه لات.»

- «تۆم خۆش ده وئ، تکایه ئه مجاره ش ده ست له هه مان جیگه وه دانیه وه.»

- «دهستم دوور نه که و تۆ ته وه.»

وهرم سووراند، رووم بینی، کاتی ماچم کرد، بینیم هه ردوو چاوی داخستبوو. منیش هه ردوو چاوه کانیم ماچ کرد.

وا هاته می شکم که می سهرشیت بی... گهر واش بی خراب نه بوو. به لاشمه وه ئه مه گرینگ نه بوو، ئه مه زۆر چاکتره له وه ی که هه موو ئیبواره یی بچیه ژووری ئه فسره کان که تیارۆکان به سهرقاچت هه لده گه رین، شه پقه کانیشته به ره واژی ده که نه وه که به لگه ی ئاشنایه تی خویان نیشانی هاو پیتی چه کداره کان ده دن، له نیوان گه شته کانیا بۆ نهومی سهره وه. سوور ده مزانی که کاترینم خۆش نه ده ویست و، به هیج جزوی دلّم به ناوی

خوشه ويستيبه وه بۆي نه چوه.

ته نيا ئه مهش ياريبه كه وهكو ياري (بريج)، كه هه ندي شتت ده گوت له جياتي به كاغز گه مه بكه. وهكو ياري (بريج) ده بچ وا خوت نيشان بده. كه له پيناوي پاره يان شتتيكي گره وه له سه ركراو ياري ده كه ي، بي ئه وه ي كه س باسي شتته گره وه له سه ركراوه كه بكا، يان بزاني چيبه وه يان چونه. كه و ابو ئه مه شيان له وان بۆ من چاكتره.

گوتم: «خوزيا شويني هه بوايه، روومان تيكردبايه، من تووشي گيروگرفتي مانه وه له سه ر خوشه ويستى له نيوان نيرينه و ميبينه تا ماوه يه كي دووردرت هاتووم.»

گوتى: «هيج شويني نيبه.» له خه يالتيكي روشتوو وشيار بووه وه،

- «ده توانين بۆ ماوه يه كي كه م ليته دانيشين.»

له سه ر ئه سكه مله يه كي به رديني تهخت دانيشتين.

ده ستيم گرت. ريگه ي نه دام ده ستمى تى وه رينم.

گوتى: «زۆر مانده ووى؟»

- «نه خيتر»

چاوى برييه گيا و گوتى:

- «ئمه ياريبه كي چه په له تۆ ده يكه ي، وا نيبه؟»

- «كام ياري؟»

- «خوت گيل مه كه.»

- «نه خيتر، هه رگيز مه به ستم ئه مه نيبه.»

- «تۆ كورى باشى، ئه مه ده كه يت و ده سزاني چۆنى ده كه ي به لام تكايه ئه مه ياريبه كي چه په له.»

- «تۆ هه رده م ده توانى دلى خه لك بخوينيته وه؟»

- «نهك هه رده م به لكو له گه ل تۆ. تۆ خوت به م شتبه يه نيشان نه دا منت خوش بووى ئه وا ياري ئه م ئيواره يه ش به سه رچوو، چيت ماوه باسي بكه ي؟»

- «به لام تۆم خوش ده وى.»

- «تكايه، كاتى ناچار نين درۆ بكه ين با درۆ نه كه ين، كاتىكي خوشم له گه ل خۆناندى تۆ به سه ربرد. خۆ بينيت من شيت نيم، هه رگيز شيت نه بوومه. ته نيا هه ندى جار نه بى ئه ويش بۆ ماوه يه كي كه م.»

ده ستم راگوشى. گوتم: «گيانه كه م، كاترين.»

- «ئهم دهنگه زۆر پيكنه نيناوييه كاترين! زۆر به چاكي دهرت نه پرى به لام تۆ كورى باشى.»

- «ئمه قسه ي قه شه به.»

- «به لى، تۆ زۆر باشى و ديبه سه ردانم؟»

«هه له بت»

- «نايى پيم بلتي تۆم خوش ده وى. ئه مه ش وهختى به سه رچوه.» هه ستايه وه و ده ستي خۆي له ده ستم ده رهينا و گوتى: «شه و شاد.»

ويستم ماچى بكه م، گوتى: «نه كه ي زۆر مانده ووم.»

گوتم: «كه وايى تۆ ماچم بكه.»

گوتى: «زۆر مانده ووم، نازيم.»

گوتم: «ماچم بكه»

- «زۆرت هه ز لتيه ماچم بكه ي؟»

- «به لى»

يه كترمان راموسى و له پى ماچه كه مان پرى، گوتى:

- «تكايه، به سيه تى، شه و شاد.»

به ره وه رگاكه چوين، چوه ژوره وه، به ره و دالانه كه هه لكشا، هه زم ده كرد ته ماشاي روشتنى بكه م. بۆ دالانه كه هه لكشا. منيش بۆ ماله وه گه رامه وه. شه و يكي گه رم بوو. هاتوچويه كي گه رميش له سه ر چياكان هه بوو. ته ماشاي بروسكه ي سه ر چياي (سانت گبريل) م كرد. له به رده م كوشتكى (رؤزا) هه لوستام كرد تاى په نجهره كان كرابونه وه.

به لام خه لكى هه ر تيا بوو، به كى گوزانى ده گوت.

روشتمه وه و رينالدى له دوايى من هاته وه له و كاته دا پروت و قوت بووم.

- «ناه، حالت شره. كوره كه شله ژاوه؟»

- «له كوئى بووى؟»

- «له فيلا رؤزا، به زميكي خوش بوو، نه فام هه موومان گوزانيمان ده گوت. ئه ي تۆ له كوئى بووى؟»

- «چووبومه ديدنه ي كيژله به ريتانييه كه.»

- «سوپاس بۆ خوا تووشى ئينگليزان نه بووم.»

له ئيواره ي روژى دوايى له بنكه ي يه كه مى چيادا گه رامه وه و ئوتومبيله كه م له بنكه ي (سيستينتۆ) راگرت، كه برينداره كان و نه خوشه كان له و بنكه يه ليك جيا ده كرانه وه و

نه خوځښخانه ي جياجيا له سهر راپورته كانيان دباري دهكرا. خوځم ئوتومبيله كه م لېده خوځي. له ناو ئوتومبيله كه مامه وه. شوفيره كه ش راپورته كاني برده ژووره وه. ژوورېكي گهرم بوو، ئاسمان شين و سامال بوو. ريگاش سپي و تزاوي بوو. له سهر كوشينه بهرزه كه ي فيات ته كه دانېشتووم، بېرم له هيچ شتې نه ده كرده وه، كه رتيك سهر باز له ريگاوه به نزيكمان تپيهرېن. ته ماشام كردن. سهر بازه كان گهرمايان بوو نارقه يان كردبوو. هه نديكيان كلاوزر تپان له سهر بوو، زوريان به هه گه كانيان وه كرده بوو. زوريه ي كلاوه كان زور گه وړه بوون. تا بناگويي ئه وانه ي له سهر يان نابوو هاتېووه خوار، ئه فسهره كان هه موويان كلاوزر تپان له سهر نابوو. كلاوزر تپي ئه فسهره كان چاكترو و ريكتر بوون. ئه م سهر بازانه نيوه ي تپي (بريگاتا يازلي كسانا) بوون. سهر بازه كان ي ئه م كه رته م به تالي سور و سپي به كه ي به خه يانه وه ناسپي وه. پاش ماوه ي هه ندي سهر باز ي دواكه وتوو دوايه دواي په تېووني كه رته كه ي پيشوو، به سهر ريگاكه رت بوون. ئه م سهر بازانه نه يانتوانېبوو بگه نه وه گرووپه كانيان. نارقه يان پيا ده چورايه وه. تزاوي و ماندوويوون، هه نديكيان حالشي ديار بوون سهر باز ي به ماوه ي پاش سهر بازه كان ي دوايي هات. به شه له شه له ده رويي. وهستا و له تهك ريگاكه وه دانېشت. دابه زم. چوومه سهر ي، گوتم:

«چيته؟»

سهر يكي مني كرد و هه ستايه وه سهر پي گوتي:

«به رده وام ده بم.»

«چيت لي قه و ماوه؟»

«ئه م شه ر...»

«ئه ي لاقت چي به تي؟»

«لاقم نيبه. گونكم.»

«ئه ي بوچي سواري ئوتومبيل نه بووي؟ له بهرچي ناچي به نه خوځښخانه؟»

«ريگه م نادهن. ئه فسهره كه مان پيې گوتم به ئه نقه ست قايشي گونكي ت فرې داوه.»

«ريگه م بده سهر يكي بكم.»

«يه كجار هه لژو ياوه.»

«له كام لايه.»

«لېره يه.»

هه ستم پيې كرد. گوتم: «بكوكه»

«ده ترسم له وه گه و رتري. ئيستا دووه ندي سهر له به يان نيبه.»

«دانېشه، هه ر ئيستا راپورتي ئه م نه خوځښخانه و رده گرم، له گه ل خوځم هه لته ده گرم،

ده تده مه دست ئه فسهره پزېشكي به كه ي خوځان.»

«ئيستا پيېم ده لي كه به ئه نقه ست وام كرده وه.»

«ناتوانن هيچ بكنن. خو ئه وه برين نيبه. خو تو له مه و پيش وات به سهره اتوه. وا نيبه؟»

«به لام من خوځم قايشه كه م فرې داوه.»

«ئه وان ره واني نه خوځښخانه ت ده كن.»

«ده توانم لېره مېنم تپي ته؟»

«نه ختر، چونكه هيچ راپورتيكي تو م لانيبه.»

شوفيره كه له ده رگاكه هاته ده روه و راپورتي نه خوځښخانه ي ناو ئوتومبيله كه ي هينا بوو. گوتي:

«چواريان يو نه خوځښخانه ي نمړه (۱۰۵) ن و دوانيان يو (۱۳۲) ن.» ئه م دوو نه خوځښخانه يه كه وتوونه ته دواوه يي رووباره كه.

به شوفيره كه م گوت:

«ئوتومبيله كه ليخوره.»

مني ش يارمه تي سهر بازه گونكه كه م دا تا سواري ئوتومبيله كه بي. له كنه خوځم دانا.

پيې گوتم: «ئينگليزي ده زاني؟»

«هه لېه ت.»

«چون له م شه ره نه فرت ليكراوه راده بيني.»

«خراب.»

«مني ش ده ليم خراپه سوئند به عيسا ئه م شه ره شتيكي چه په له.»

«له ئه مريكا بووي؟»

«به لي خه لكي (بتريزبورگ) م. زانيم ئه مريكا.»

«ئيتالي به كه م باش نيبه. وايه؟»

«زانيم تو ئه مريكا.»

شوفيره كه له سهر بازه كه راما و. به ئيتالي گوتي:

«ئه مريكا به كي ترا!»

«گه و ردم، به يارمه تيت، هه ر ده بي مده پته وه كه رته كه ي خوځم؟»

«به لي.»

«له بهرته وه ي دكتوره كه مان ده زاني گونكم وه به ئه نقه ست قايشه نه فرت

ليكراوه كه م فرې داوه تا خراپتري، نامه وي بگه ريمه وه هيله كان ي پيشه وه ي به ردي

جەنگ.»

- «تینگه بېستم.»

- «ناتوانی بۆ هیچ شونیتیکى ترم بیهی؟»

- «ئەگەر له بنکه کانی پیتشهوه نزیك بواینه ئەو کات دەمتوانی بۆ یه کهم بنکهی پزېشکیت بیهم. بهلام ئیستا دهبی راپۆرتت هه بی.»

- «گەر بگه ریتمه وه نه شته رگه ریم بۆ ده کهن ئەو کاته ش ره وانهی هیله کانی پیتشه وه م ده که نه وه.»

بیرم کرده وه...

گوتی: «ئهری توو خۆت چه ز ده کهی ههر له هیله کانی پیتشه وهی جەنگ بی؟ ها توو چه ز ده کهی؟»

- «نه خبیر»

- «ئهی عیسا. توخوا ئەمه شه ریتکی چه په ل نییه؟»

- «گوتم لئ بگره. له ئوتومبیله که دابه زه. له ته ک ریتگا که خۆت به رده وه، با سه رت ئەستوو ر بیه. که له وسه ر گه راینه وه له گه ل خۆما هه لته دگرم بۆ نه خۆشخانه ت ده به م. له ته ک ریتگا که وه، لێه، ده وه ستین، ئەلدۆ.»

ئوتومبیله که م له ته ک ریتگا که راگرت و یارمه تی دابه زینم دا.

- «لێره ده به م گه وره م.»

گوتم: «خوا حافیز»

ده ستمان به رۆیشتن کرده وه. پاش میلی به لای که رته که تپه ره رین. دوایی له رووباره که وه په رینه وه. که به فراو دا پیتشه بیهو. ئاو به تپه ری به نیو کۆله که کانی پرده که دا ده رۆیی. ئەو ریتگه یه مان گرت به ره که به ناو ده شتندا تپه ره ده بوو، تا برینداره کائمان بگه یینه هه ردو نه خۆشخانه که له گه رانه وه دا خۆم به به تالی و به تپه ری ئوتومبیله که م لیتخوری به ریتگه ی خۆماندا به دوای کابرای (بترۆزبورگ) ی گه راینه وه. له پیتشا له که رته که وه ره تبه وینه وه له جارمان گه رمتر و له سه رخۆتر بوون دوایی به لای سه رباره به جیما وه کان تپه ره رین تا گه یشتینه عاره بانه یه کی ئەسه پی فریا که وتن. عاره بانه که له لای ریتگا که راهه ستایوو. دوو پیاو خه ریکی هه لگرتنی کابرای گونک بوون تا له ناو عاره بانه که ی دابنن. به دوایی سه رباره که گه رابونه وه. سه ری بۆ له قاندم کلا و زرتیه که ی له سه ری که وتیوو. نیوچه وان، ژێره وه ی پرچی، خۆینی پیا ده چۆرا به وه.

لوتیسه ی دامالابوو. جلوه رگی تۆزوی و پرچیشه ی تۆزگرتی ببوو... «گه وره م، سه ریتکی ئاوسانه که م بکه. چیم پت ناکرئ، به دوای منا گه رانه ته وه.»

کاتی گه رامه وه باله خانه که سه عات پینجی ئیواره بوو. چومه ده ره بۆ ئەو شونیه ی ئوتومبیله کائمان لئ شوست، تا ئاوی بکه م به خۆما، پاشان له ژوره که م راپۆرته که م

ئاماده کرد. به پانتۆل و فانیه وه له به رده م په نجه ره وه دانیشته بوم. دوو رۆژی ما بوو هیرش بکرئ. منیش ده بوايه له گه ل ئوتومبیله کانی فریاگوزاری بچومایه (پلافا). ما وه یه کی زۆریش به سه ر ئەو نامه یه ی بۆ ئەمه ریکام نارده بوم تپه ره ریبوو. ده بوايه نامه یه کی تریان بۆ بنوسم. هیچ شتی نه بوو له سه ری بنوسم بۆیه دوو کارتێ پۆسته یی سه ربارزه م چه شتی (ناوچه ی شه ر Zonediguerra) م بۆ ره وانه کردن. هه مسو شتیکم فه رامۆش کرد ته نیا باشی و سه لامه تی خۆم نه بی. ئەوه ش سببوریان دینئ. ئەم کارتانه یان، له ئەمه ریکا، به دل ده بین، سه یروسه مه رهن، ئەمه ش ناوچه یه کی سه یروسه مه ره بوو، به لام من وای بۆچوم که هه لسه ورا نی کاروباره که زۆرباش و بێه وه ر بی، گه ر له گه ل شه ره کانی تری نه مساویه کان به راورد بکرئ. سوپای نه مساوی بۆ ئەوه خۆلقابوو سه رکه وتن بده ته ناپلیون. هه ر ناپلیونیک بی، ئاواته خواز بوم ناپلیونیکمان هه بوایه. به لام ئیمه له جیاتی ناپلیون جهنه رال (کادۆرنا) یه کمان هه بوو. قه له ویکى زه وقی بوو (فیکتۆریۆ عه مانوئیلمان) هه بوو که خاوه نی ملیکی درێژ و ر دینیکى بزانی بوو. سه ره رای ئەمه ش له ده سه ته راسته وه ی دۆق (ئوستا) یان دانا بوو. زۆر لایه ق بوو بیه ته جهنه رالیکى گه وره، به لام پیاوانه بوو. زۆره ی خه لک چه زبان ده کرد ئەو بیه ته پاشا.

به پادشا ده چوو. پادشا مامی بوو. سه رکرده ی سوپای سبیه م بوو. ئیمه له سوپای دووه م بووین. هه ندی تۆی ئینگلیزی له سوپای سیدا هه بوون. خۆم دوو تۆیچی ئەو تۆیانم پیکه وه له (میلانو) بینی. مرۆفی روو خۆش بوون. شه وگارتیکی خۆشمان پیکه وه برده سه ر. زه لامی گه وره و شه رمن و په شوکا و قه درزان بوون. خۆزیا سه د خۆزیا له گه ل سوپای به ریتانی بام. له وئ بام کارمی سوو کتر ده کرد. خۆ گه ر له ویش بامه له وانیه بکوژرایامه وه. نه ک له پیتشه ی ئەم فریاگوزارییه. به لئ، هه تا له پیتشه ی فریاگوزاریش. خۆ جارنا جار لیتخوری ئوتومبیله کانی فریاگوزاری به ریتانیاش ده کوژران. باشه، ده مزانی نه ده بوو له م شه ره کوژرایام. نه ک له م شه ره هیچ په یوه ندیه کی به منه وه نییه. مه ترسی له م شه ره به قه د ئەمه وه بوو که فلیمیکى شه ره له سینه ما ببینم. له خوا پارامه وه، ئاوی به م ئاگره دابکا. ئومیدمان به رزه له م هاوینه دا کۆتایی بی. له وانیه نه مساویه کان شکست بێنن. له شه ره کانی تریش شکاون. ئەم شه ره له سه ر چیه ؟ هه مسو که س ده لئ فه ره نسا نه ما و ته واو بوو. رینالری گوتی فه ره نسییه کان یاخی بوون، له شکر هیرشیان برده سه ر پاريس. منیش لیم پرسی چ رووی دا؟

گوتی: «ئاه، ئەوان، هیرشه که یان وه ستاند.»

ده مویست به بی شه ر بچمه نه مسا. ده مویست بچمه (دارستانی ره ش). ده مویست بچمه چیاکانی (هارتس). ئاخۆ چیاکانی (هارتس) که وتینه کوته ؟ له چیاکانی (کاریانشیان) به په کتردادان ببوو. نه مده ویست بچمه وینده ر. خۆ له وانه ش بوو گه شتی وینده ر خۆش بی. له وانیه بچومایه (ئیسپانیا) گه ر شه ری تیا نه با.

رؤژ بهره و تاوايون بوو، هه واش بهره و فینکی بوو. پاش شیان دهبې جمه دیدنی بارکلی. بهو هیوايه بووم له وئې بې. حهزم کرد له (میلانو) له گه لای بامه. مگیزی خواردنی گؤقام ده کرد پاشان له ئیواریه کی گهرمدا بهره و شه قامی (قیامانزول) بکشیتین له شه قامه که دا بهرینه وه، له که ناله که دا پیچ که بهرینه وه و له گه ل کاترین روو له ئوتیل که یین له وانه یه قایل بې، له وانه شه و دانې که من نه و ده زگیرانه یه که له شه پردا کوژرا. له ده رگای پیشه وه ی ئوتیله که ده چینه ژووره وه و خزمه تکاری ئوتیله که شه پقه که ی له سهر ده کاته وه و بهره و پیرمان دئ. منیش له بهر ده متری نوسینگی ئوتیله که رادوه ستم داوای کلبل ده کم. ئه ویش له نریک بهر زکهره وه ده وه سستی له پاشان ههردوو کمان ده چینه ناو بهر زکهره وه که. ئه ویش زور به هیتواشی بهر ز ده بیته وه و له نه زمه کان کرتی لئ دئ و پاشان له نه زمه که ی خو مان... وه مئیر منداله خزمه تکاره که ش ده رگای بهر زکهره وه که ده کاته وه. له وئې ده وه سستی. کاترین دیته ده ره وه منیش دیمه ده ره وه و له دالانه که بهره و ژووره که ده کشیتین، کلبله که ده خمه سهر ده رگاکه، ده رگاکه ده که مه وه ده چینه ژووره وه. ته له فون هه لده گرم داوا ده کم بوتلی کاپری بیانگامان له ناو ده فرئ سیلقه ری پر به فرمان بؤ بنیرن، گویت له ته قه ته قه ی ده فره که ده بئ، که به لیتواری ده فره که ده که وئ. کاتی بهر پارده که ده دروا، منداله که له ده رگا ددا داوای لئ ده کم له ده ره وه له بهر ده رگاکه وه دای بئ. چونکه ئیمه له ژووره وه رووت و قووتین. هه ره ها گه رمایه، په نجه ره کانیش کراونه ته وه. بهر سپیلکه کان له سه ربانه که هه لده فرن، پاشانیش که تاریک داهات، ده چینه لای په نجه ره وه، شه مشه مه کویره بچو که کان له سهر بانه که وه له نریک لووتکه ی داره کانه وه خه ریکی راوکردن بؤ خو یان، ئیمه ش کاپری ده نو شین. ده رگاکه داخواه هه واش گه رمه. ته نیا چه رچه فئ به سهر جواریا به که وه یه، شه و هه مووی، هه ریه ک له ئیمه نه وئ تری خو ش ده وئ، نه و شه وه هه مووی، له و شه وه گه رمه له (میلانو) ناخو دهبې ته واو بئ. به په له ده بی نان بخوم و بجم کاترین ببینم. له گه ل هاوریکانم له سهر خوان زورمان قسه کرد. منیش نارده قم خوارده وه چونکه گهر له و شه ودا توزئ که مم خوار دیا به وه، هه موومان نه ده بوینه برا. له گه ل قه شه له مه ر سهر وکی قه شانی ئیرله نده قسه م کرد. وا پتده چوو پیاوکی خانه دان بووی، له گه ل نه و نادادی به یی، نه و نادادیانه ی که کیشاویه تی، له سونگی نه وه ی نه مریکیم و به شداریم له و نازارانه دا کردوه که چی وام نیشانی دا باشی لئ ده زمانم. به لام شتیکی جوان نه بوو که هیچی لئ نه زمانم. پاش نه وه ی گویم له هه ندئ شیکردنه وه ی مه زن و هویه کانی بوو، له پاش هه موو شتی، وا پتده چوو له نه نجامی لیک حالی نه بوون بووه. ناویکی خو شی هه بوو خه لکی (مینیزوتا) بوو نه مه ش وای کردبوو ناوه که ی به ردل بکا؛ ئیرله نده مینیزوتا، ئیرله نده ویسکوستن، ئیرله نده شینگان. نه وه ی نه م ناوه ی خو ش کردبوو، نه وه بوو که وه کو (نایلاند) ده زرینگایه وه. نه خیر، نه مه نه بوو، شتی تریش، له مه زیاتر هه بوو. به لئ، باوکه نه مه راسته، باوکه. له وانه یه، باوکه، نه خیر باوکه باشه له وانه شه وانه یه. باوکه تو له و

مه سه لانه له من زیاتر ده زانی، باوکه. قه شه، باش بوو. به لام مرو قئکی وه رسکه ر بوو. نه فسره ره کان باش نه بوون، به لام جار سکه ر بوون، پادشاش باشه. به لام مرو قئکی وه رسکه ره. نارده قیش خو خراپه به لام جار سکه ر نیسه. ددانی (مینات) ده رده کا له ئاسمانه ی ده منددا به جیتی ده هیلئ.

دو کا گوئی: «قه شه به ندرکرا. چونکه ده سته لگه ی (کومپاله ی) چه شنی (۳٪) یان لا دوزییه وه. هه لبت نه وه له فهره نسا رووی دابوو نه گهر نه مه لیره بووايه هه رگیز نه یان ده گرت. نه و حاشای له هه موو زانیاری ده رباره ی ده سته لگه کانی سه ددا پینج کردوه. نه مه له (بیزییه) رووی دا، خوم له وئ بووم، له رؤژنامه کانه وه ده رباره ی نه و مه سه له م خو پندرتوه چوو بؤ به ندیخانه، داوای کرد چاوی به قه شه بکه وئ. نه مه ش ئاشکرایه که نه و ده سته لگه کانی دزیوه.

رینالدی گوئی: «پروام به وشه یین له م قسانه نایئ.»

روکا گوئی: «چوئی تیده گی وای تیبه که به لام من سه ربرده که بؤ قه شه مان ده گپرمه وه. پر زانیارییه. نه و قه شه یه. نرخی خو ی ده زانی.»

قه شه بزیه کی هاتئ گوئی: «به رده وام به، گویم لئ گرتووی»

– «هه لبت، هه ندئ ده سته لگه ش حیسابیان بؤ نه کراوه به لام ده سته لگه کان له سه دا سئ و هه ندئ له قه رزه کانی ناو خو ی لای قه شه بووه. به ته وای له بیرم نه ماوه، که چی بوون. جا بوئه چووم بؤ زیندان، نه مه مه به سستی چیرۆکه که یه منیش له ده ره وه ی ژووره که ی به ندیخانه وه ستام، وامزانی ده جم دان به هه موو شتی داده نئیم. گوتم:

«نه ی باوکه، پیرۆزیمان پئ به خشه، له و گونا هانه ی که کردوومه.»

هه موویان یه ک به ده نگی خو یان پیکه نین. قه شه پرسئ.

– «نه ی نه و چی گوت؟»

رؤکا خو ی لئ گیل کرد. له راقه کردنی نوکته که بؤ من به رده وام بوو:

– «تو مه به سته که ت زانی، وا نییه؟»

پئ ده چوو نوکته یه کی سه ر بووی. گهر به ته وای لئی حالی بوو بووما یه. هه ندیکی تر نارده قیان بؤ تیکردم.

منیش چیرۆکینم ده رباره ی سه ربازئکی تابه تی ئینگلیزم بؤ گپرانه وه که له ژتیر دوشی سه رشوکیان دانا بوو پاشان مئجه ر چیرۆکینی له باره ی یازده چیکوسلوفاکي و باشچاوشتیکی هه نگاری بؤ گپرانه وه. پاش نه وه ی که مم م هم نو شی سه رگوزشته ی (جوکی) م بؤ گپرانه وه که (پینی) (۱) یه کی دوزییه وه. مئجه ر گوئی: چیرۆکیکی ئیتالی هه یه له به سه رهاتی نه و دؤقه ژنه ده چی که شه و نه بیتوانیه وه بخه وئ. لیره وه، قه شه، نه وئ به جیته شت. من چیرۆکی فرۆشیاریکی گه رۆکم گپرايه وه که له سه عات

(۱) پین: پاره یه کی ئیتالییه.

(5) ی بهیانی گه یشتبوه (مارسیلیا) که سارده بایهک ههلی کردبوو. میجهر گوتی؛ وام بیستوتوه که زۆر خۆروههه. من حاشام لهوه کرد. ئەو گوتی: ئەمه راسته. بهگیانی (باخۆس) دهتوانین بسهلمینین که راسته یان نا.

باخۆس نا، من گوتم. باخۆس نا. بهلێ، باخۆس ئەو گوتی. من دهیب پێیک به پێیک، بهرداخ به بهرداخ لهگهڵ (باسی، فلیپو قانجینا) بخۆمهوه. (باسی) گوتی: نهخێر. ئەمه تاقی کردنهوه نییه. ئەوه تا ئیستا دوو هیندهی منی خوادۆتهوه. گوتم، ئەمه درۆیهکی زله. سویند به (باخۆس) یان به (باخۆس) نا، (فییبیلو فینزباسی) یا (باسی فییبیلو فینرانزا)، بهدرتێزایی شهو دهستی بهدلۆیهی مهی نهکهوتوه.

ناوی چییه؟ ناوی منی لێ پرسی ناخۆ نام (فیدیریکو ئیرنکو) یه یا (ئیرنکو فیدیریکو) یه؟ گوتم باچاکترین پیاو گرهو بیاتهوه، باخۆس گیرا، میجهر دوو کوپی گهورهی پر مهی سوور کرد، نیوهی ئەوهی بۆم تیکرا خواردمهوه، خهریک بوو بۆم تێ بکاتهوه، رهتم کردهوه و دلۆپیکێ تر ناخۆمهوه بیرم کهوتهوه بۆ کوئی دهجم.

گوتم: «باسی بردیهوه، توانای له من چاکتره، دهیب پرۆم. رینالدی: «بهراست: ئەو دهیب برۆا. ژوانی ههیه، ههموو شتی دهریاری ئەوهوه دهزانم.»

- «دهیب پرۆم.»

باسی گوتی: «شهویکی تر، شهویک که ههست دهکهی بههیتتری.»

دهستیکی لهشانم دا، ههندی مۆمی داگیرساو لهسهه مێزهکه ههبوون ئەفسههردکان ههمووی کهیفخۆش بوون گوتم: «برایان، شهوتان شاد.»

رینالدی لهگهڵم هاته دهرهوه. له دهرهوه له نزیک رێچکهی دهرگاکه راوهستاين.

گوتی: «وا چاکه بهسهرخۆشی نهچی؟»

- «سهرخۆش نیم رین...نا...»

- «کهوابێ وا باشه ههندی دهنکه قاوه بجووی.»

- «قهسهی بێ مانا.»

- «ههندیکت بۆ دینم، رۆله، کهمی لیره هاموشو بکه.»

رۆیشت که گهراپهوه مستی دهنکه قاوهی هینا.

- «ئهمانه بجوو، رۆله، خوات لهگهڵ بێ.»

گوتم: «باخۆس.»

- «لهگهلت دادهبهز مه خوارهوه.»

- «حالم زۆر باشه.»

ماوهی پێکهوه رۆیشتین. دهنکه قاوهه جوویی، لهسهه رینگهکهی بۆ نهخۆشخانه دهچن منی بهجیهیشت و گوتی: «شهو شاد.»

گوتم: «شهو شاد بۆ نایبیهته ژوورهوه؟»

سههری خۆی لهقاند و گوتی: «ئه، من ههزم لهزهوقی سادهتره.»

- «سوپاس بۆ دهنکه قاوهکانت.»

- «هیچ نییه، هیچ نییه.»

بهرێگاکه رۆیشتم، تخوویی ئەودار سهرووانهی دهوری دابوو دیار و ئاشکرا بوون،

ناورێکی دووهم دایهوه، بینیم، رینالدی له جێگهی خۆی وهستاوه تهماشام کرد، دهستم بۆ ههلبێری، له هۆلی پیتشوازیکردن دانیشتم، چاره پێی بارکلی بووم، یهکی بهدهروازهی هۆلهکه تێپهیری. بهلام بارکلی نهبوو، فیرگسۆن بوو.

پیتی گوتم: «ههلاو، بارکلی پیتی گوتم بهداخهوه ناتوانی ئەم شهو بتبینی.»

- «بهداخهوه، بهو هیواپهه نهخۆش نهیب.»

- «زۆر تهواو نییه.»

- «دهتوانی پیتی بلتی په ریشانم بۆی؟»

- «بهلێ.»

- «لهو باوهرهی دای بهیانی بێم ببینم؟»

- «بهلێ، لهو باوهره دام.»

- «زۆر سوپاست دهکهه، شهو شاد.»

له دهرگاکهوه هاتمه دهرهوه کوتوپر ههستم بهتهنیاپی کرد. زۆر شهیدای بینینی نهبووم. کهمی سههرگهرم بووم. نزیکه له بیرم نهماپوو بێم، بهلام که هاتم و لهوئ مهبینی ههستم بهتهنیاپی و بۆشی دهکرد.

8

پاش نیوه رۆی رۆژی دواپی بیستمان ئەمشهوه لهسههرووی رووبارهکهوه دهست بههیترش دهکری. دهباوه ئیمه چوار ئوتومبیلی فریاگوزاری بهههله داوان بگهینینه ویندهر. کهسیش هیچی دهریاری ئەم هیتشه نهزانی، کهچی ههمووشیان زۆر بهگرینگیهوه له ئیجابیات و زانیاری ستراتیژی ناوچهکه دوان. من سواری ئوتومبیلی یهکهه بپووم، کاتی خهریک بوو له نهخۆشخانهی بهریتانی تێپه رین داوام له شوفیرهکه کرد ههلویتستی بکا. سێ ئوتومبیلی تریش بهدوامهوه وهستان. دابهزیم، بهشوفیرهکانم گوت له رۆیشتن بهردهوام بن. ههروا پیم گوتن ئەگه له دوورپانی رینگاکان نهگه یشتینهوه یهک ئەوا له (کۆزمۆنس) چاره ریمان بن. بهپهله خۆم له ژووری کرد و چوممه هۆلی پیتشوازیکردن. داوای بارکلیم کرد.

- «له ئیش دایه.»

گوتم: «دهکری دهقهی ببینم؟»

یهکیکیان بهدوایدا نارد بانگی بکا. پاش ماوهی بارکلی لهگهڵ ئەو گهراپهوه. «راوهستام، تا ته ندروستیت بپرسم و بزانه چاکتر بوون. گوتیان له ئیش دای بۆه داوام کرد بتبینم.»

- «زۆر باشم، وا بزانه تینی گهرمایی دوینی کاری تیکردبووم.»

- «دهیب پرۆم.»

- «تا بهردهرگا لهگهلت دیم.»

له دهره وه لیم پرسی: «زۆر باشی؟»

گوتی: «به لئی، گیبا نه کم. نه مشه و ده گه پیتته وه؟»

- «نه خبیر، بۆ (نمایش) ده چم له سه رووی رووباری (پلاش) دا ساز نه کرئ.»

- «نمایش؟!»

- «با وه پ ناکه م له وه زیاتری.»

- «ده گه پیتته وه؟»

- «سه یینی.»

شتتکی له ملی خزی کرده وه. خستیه ناو دهستم، گوتی: «ئه مه حه زه تی ئه نتۆنیۆی

پیرۆزه، سه ی شه و وه ره وه.»

- «کاسۆلیکی؟»

- «نه خبیر، به لام گوتیان حه زه تی ئه نتۆنیۆی زاتیکی پیرۆزه.»

- «له بهر خاتری تۆ ناگاداری ده بم. خواحافیز.»

گوتی: «نا، خواحافیز نا.»

- «زۆر باشه.»

- «کوره پیاوی چاک به ناگاداری خۆت به. نه، ناتوانی لیره ماچم بکه ی.

ناتوانی.»

- «باشه»

له دهره وه ئاورم دایه وه بینیم له سه ر پایه کانی به دره رگاکه وه ستاوه. دهستی

هه لده شه قانده. منیش دهستی خۆم ماچ کرد و به رزم کرده وه. دووباره دهستی

هه لده شه قانده. ئه و کات گه یشتبوومه سه ر شه قامه که سواری ئوتومبیله که بووم. دهستان

به رۆیشتن کرد. حه زه تی ئه نتۆنیۆی له ناو قوتوولکه که یه کی کانه یی سپی دابوو.

قوتوولکه که م کرده وه. حه زه تی ئه نتۆنیۆم ده ره یینا له ناو دهستم دانا.

شوفییره که گوتی: «حه زه تی ئه نتۆنیۆیه؟»

- «به لئی»

گوتی: «منیش دانه یه کم هه یه.»

دهستی راستی له سوکانه که به ردا. قۆچیه یه کی کراسی ژیره وه ی کرده وه خه ناوکه یه کی

له ژیر کراسه که وه ده ره یینا گوتی:

- «ده یینی؟»

حه زه تی ئه نتۆنیۆم خسته وه ناو قوتوولکه که وه له گه ل زنجیره زپه که ی خسته

گیرفانی سه ر سینگمه وه. گوتی:

- «له ملتی ناکه ی؟»

گوتم: «باشه.»

زنجیره زپه که م کرده وه له ملی خۆم کرد، دامخسته وه. حه زه تی ئه نتۆنیۆی به سه ر

کورته که سه ر یازیه که مدا شو بو وه وه منیش سه ره وه ی کراسه که م کرده وه، قۆچیه یه کی

کراسه یه خه داره که م کرده وه و خسته ژیر کراسه که مه وه. له کاتی رۆیشتنی ئوتومبیله که

ههستم کرد قوتوولکه که کانه یی به سه ر سینگم ده که وت. پاشان له بیرم کرد پاش

ئه وه ی برینداریوم بو وه به ردی بن گۆم و نه مدۆزییه وه. ئه یی خیره وه ندی له بنکه کانی

دوا وه دهستی لینگرتی.

کاتی گه یشتینه سه ر پرده که زۆر به تیژی به سه ریدا تیپه رین، له و کاته دا له سه ر

ریتگاکه له به ر ییمان ه وه تۆزی ئوتومبیله کانه ی بین ی زۆر بچوو ک دیار بوون، ئه و تۆزه ی

له ژیر تایه کانیان به رز ده بو وه، له نیوانی داره کان په رت ده بوو. که گه یشتینه وه

ئه وان، لیبیان په رت بووین. له ریتگای پیتچا و پیتچی ئه وهادا کاریکی زۆر خۆش نییه،

هه ژووشتنی کاروانی له ریتگای پیتچا و پیتچی ئه وهادا کاریکی زۆر خۆش نییه،

نه خوازه ل له یه که م ئوتومبیلیش بی. له سه ر کوشینی دوا وه دانیشتیوم، بۆ خۆم

ته ماشای گونده که م ده کرد. گه یشتینه بناری گرده کان، له بهری نزیک رووباره که وه که

به ریتگاکه بۆ سه ر چپاکه سه ر ده که وتین، چپای به رز له لای باکووره وه هه بوون که

تائیشتاش لووتکه کانیان به فری به سه ره وه بوو، ئاورم دایه وه، سی ئوتومبیله که

خه ریکی سه رکه وتن بوون. نیوان ئوتومبیله کان سه رتاپا تۆز دایگر تبوو. به ته نیشت

کاروانیکی دریتی هیتسری باره لگر تیپه رین. کاروانچییه کانیان له ته نیشت

هیتسره کانه وه ریتگاکه یان به یی ده کوتایه وه. فیسی سۆریان له سه ر کردبوو. له تیپی

(بیرساگیلی) بوون، دوا وه ی کاروانه که، ریتگاکه چۆل بوو، سه رکه وتینه سه ر گرده کان،

پاشان دابه زینه سه ر لاپالیکی دریتکۆله ی گردی که ده چوه سه ر دۆلی رووباری،

هه ردوولای ریتگاکه وه دارو دره خت بوو، رووباره که له لای راستی ریزه داره که بوو،

ئاوه که ی روون و تیژ وه و ته نکاو بوو، رووباره که نزم بوو، ده ره تانی لم و پلوو که به ردی

تیا بوو، له گه ل جۆگه له ی ئاوی ته سک و جارنا جاریش ته نکاوی ئا و وه کو ورشه

به سه ر پلوو که به رده کاند دا ده پرژا، له نزیک رووباره که وه گۆماویکی قوولم بین ی ئاوه که ی

وه کو ناسمان شین بوو، چه ند پر دتکی به ردینی که وانیه یی کۆم له سه ر رووباره که وه بین ی

که تر پله کانی لیبی ده سوورانه وه به ته ک خانوویکی ناو کیتلگه ی به ردین تیپه رین که

به رامبه ر دیواری خواروویان داره ره میتیان لیبی روابوو، له شپوه ی مۆم داینگه دا بوون،

دیواری کیتلگه که نزم بوو له به رد دروست کرابوو، ریتگاکه به سه ر دۆله که سه ر ده که وت له

پاشان له پیتچی سووراینه وه جار تکی تر به سه ر گرده کان که وتینه وه. ریتگاکه زۆر به

رکی سه ر هه راز بۆ وه و له و کاته دا ده تتوانی دارستانی شابه روو به دی بکه ی تا

ده گه یشتیه ره وه تکی به رز، له نیوان داره کانی دارستانه که، له توانام دابوو، که

تیشکی رۆزی له سه ربوو، چا و داگر مه خواره وه و له دووره وه هیل ی رووباره که ببینم که

ههردوو سوياي ليك جيا دهكردوه، بهسه رېگا ناخوشه تازهكهي سوياييدا تېبهپرين، كه لهسه لوتكهكوه دريژ دهپوه و، له باكوورهوه تهماشاي دوو زنجيره چيام كرد، تا هيتلي بهفركه سهوز و تاريك دهچوون و لهبه ر تيشكي رۆژ سپي و دلرفيتن دياربوو. پاشان رېگاكه بهسه لوتارهكه ههلهكشا زنجيره سييه مي چياكانم بيني، بهرزترين چياي بهفرين، وهكو كه چ سپي بوو و كه ند و قورتي زوري تياوو كه سه ر تهپكه كانيان تهختاييكي سهبر بوو له دواوهي هم زنجيره چيايانهوه چياي تر هه بوون، بينينيان له حوكمي چاودا نه بوو، نه گهر تو بلتي دهيانم بيني راست نه دهگوت. هم چيايانه چياي نه مساوييه كان بوون، هاوتاي هم چيايانه له ئيتاليادا نه بوو، له پيشمان رېگاكه بو لاي راست دهسوورايهوه، چاويكم داپريه خوارهوه، توانيم رېگايي بينم كه بهناو داره كاندا شوږ دهبووه، لهشكر لهسه هم رېگايهوه بوو ترومبيله كان باريان هه لگرتبوو هيسستره كانيش توپي چيايان لئ باركراوو. كاتي له رېگاكه دابهزبه خوارهوه، به ته نيشته كيدا رويشتن توانيم رووبارهكه بينم، زور له خوارهوه بوو، هيتلي شه مه ندهفهر بهسه پرده كونه كه بو بهر كه ي تر بهسه ريدا تېبه پ ده بوو. له شويتنيكي ژير گردهكوه له دواوهي رووبارهكه وه توانيم خانوه خاپوور كراوه كاني شاروچكه كه بينم كه دهباويه بگيرين. هه ر كه دابهزبه خوارهوه وه رسووراينهوه سه ر رېگا سه ركه ييه كه كه به ته ك رووبارهكه دا تيده په پري، دنيا تاريك داهات.

9

رېگاكه قهله بالغ بوو، هه سيري ته نراوئيش له لاسكي گه مة شامي و قهسه له هه ر دوولاي رېگاكه هه بوون، لاي سه ر وه شي به حه سير گيرابوو. به شيوه يي له ده روازي سيترك ياخود له گونديكي خومالي (1) دهجوو.

به هيتواشي هم تونيله به حه سير دا پوشر او ه مان بري له شويتنيكي پان و پو هاتينه ده روه، كه جاران نه وي ئيستگهي شه مه نده فهر بوو، نه شوينه له ناستي كه ناري رووبارهكه نزم بوو. له شوينه نزمه كاني كه ناري رووبارهكه چال هه لكه ندرابوون، سه ر يازه پياده كان سه نگره ريان تياگرتبوو، رۆژ له سه ر ئاوابوون بوو. له و كاته دا به ئوتومبيل ده رويشتين. سه رم به رز كرده وه به دريژايي كه ناري رووبارهكه چاوم به قولله كاني چاودير كردني نه مساوييه كان كه وت كه له سه ر گرده كاني به ركه ي تر بوون. له به ر خوزئاوابوون ره ش ده چوونه وه، ئوتومبيله كانم له پشت كارگه ييكي كه ر يوچدا وه ستاند، هه ندئ له و فرن و چاله قوللانه كرابوونه بنكه ي فرياكه وتن، سن پزيشك له وي بوون، ده مناسين، له گه ل ميجه ر كه وتمه قسه: له وي م زاني كاتي كه هيرش

(1) گونديكي خومالي (نه ته وي): مه به ست گوندي زه نجيه كاني نه مريكايه، كه دانيشتواني نه سلي نه مريكان.

دهست پيده كړئ. ئوتومبيله كانمان برينداريان لئ بار ده كړئ. به ره و دواوه لتي ده خورين و به دريژايي رېگا هه سيرييه كه، تا سه ر وه ي رېگا سه ركه ييه كه تا نه شوينه كه بنكه ي پزيشكيه، ئوتومبيله كاني تريش نه وانه ده گوازه وه. ناواته خواز بوين رېگاكه له به ر قه له بالغي نه گيرئ. رېگاكه يه ك به ري بوو. په رژيني لئ كرابوو چونكه له به رچاوي نه مساوييه كاني نه و به ري رووبارهكه وه بوو. له كارگهي كه ر يووچيشدا. له ناگري تفهنگ و توپي دوژمن پاريزرابوون به وزي لوتاره رووبارهكه. ته نيا تاقه پرديكي رووخاو له سه ر رووبارهكه بوو، كاتي بوږدوومان دهستي پيكره خه ريكي دامه زاندي پرديكي تر بوون. هه ندئ له تپه سه ر يازيه كان دهباويه له ته نكاوه كه ي لاي پيچي رووبارهكه به په رنه وه. ميجه ر پياويكي كورته بالابوو و جووتئ سميتي قيتي هه بوو به شداري له جهنگي ليبيادا كرديوو دوو تيلمي لولي پتوه بوو، گفتي دامئ گه ر كاروبار به چاكي به رپوه بچئ خه لات ده كړيم. گوتم به و هيوايه م هه موو شتئ به چاكي به رپوه بچئ. به لام نه و پياويكي زور باش بوو. پرسيم ئاخو ده ي سه نگره ريكي وا گه و ره هه ي شوفيره كان تيايدا ستر بن. به دواي سه ر يازيكي نارد تا سه نگره ريكم نيشان بدا. له گه ل سه ر يازكه چووم سه نگره ركه مان دوزيه وه. سه نگره ريكي زور چاك بوو، شوفيره كانيش زور پئ كه ي فخوش بوون. نه وانم له وي به جيه نشت. ميجه ر داواي ليم كرد پيكي له گه ل نه و و نه فسه ركه ي تر يخومه وه. شه رايي (ره م) مان خواره وه دانيشتنه كه مان زور براده رانه بوو، ده روه تاريك بوو، پرسيم داخوا كه ي هيرش دهست پيده كا. گوتيان كاتي تاريك داين. بو لاي شوفيره كان گه رامه وه، له ناو سه نگره ركه دانيشتوون. منيش هه ر يه كن پاكه تي جگه رهي (ماسيوډناس) م پئ به خشين. جگه ركه كان زور شل داگيرابوون توتنيان لئ ده رږا، پنش كيشاني، دهباويه هه ر دوو لاي ت پيچا بايه وه. مانيرا چه ركه كه ي ناگر دا، به لاماني داگيرا. چه ركه كه ي له راديتته ري قيات بوو. منيش هه رچيه كم بيستبوو بو م گيرا نه وه.

پاسيني گوتي: «كاتي دابه زين بوچي بنكه كانمان نه بيني؟»

- «له دواوهي نه و پيچه بوو كه لتي سووراينه وه.»

مانيرا: «نه و رېگايه زور بي سه ر به ر ده بي.»

- «ناگر بارانمان هه ر ده كن.»

- «له وانه يه.»

- «نه ي ده رباري خواردن؟ پاش هيرش ده رقه تي نانخواردمان نابئ.»

- «هه ر ئيستا ده چم بزائم چ هه يه.»

- «ئيمه ليره ميئين يان له گه لئا بيتن؟»

- «وا چاكه ليره ميئنه وه.»

بو سه نگره ركه ي ميجه ر گه رامه وه. گوتي ناندينكي مه يداني گه روك به رپوه يه. نه و

کات شوفیټره کان ده توانن به شی خوځان وهرگرن، ههروا ناماده یی خوئی دهربری که له گهنیک (قرعه یهک) یان بۆ پهیدا بکا، نه گهر نه یان بی. گوتم: و بزائم هه یانه. گه پامه وه. به شوفیټره کانم گوت: هه کاتنی خواردن بی ده توانم بگه ږیمه وه خواردنتان بۆ پهیدا بکهم. مانتیرا گوتی به و هیوا یه م بهر له ده دستپیتکردنی بۆردوومان بگاته جی. نهوان تا چوممه دهره وه بی دنگ بوون. نهوان نامیترساز بوون ږقیان له شه ږ بوو. چوممه دهره وه تا سه ږیکتی ئوتومبیله کان بکهم و بزائم بار چۆن به ږتوه ده چی. دوا بی هاتمه وه ژووره وه له گهل چوار شوفیټره که له ناو سه نگره که دانیشتم پشتمان دابوه دیواره که وه جگهره مان پیکردبوو، دهره وه تاریک داهاتبوو، زه وی سه نگره که ش گهرم و وشک بوو، شانم به دیواره که وه نا، له سه ر پشت پالم دایه وه، لی راکشام.

گافا وزی پرسى: - «کتی هیرش ده با؟»

- «تیبی بیرسا گلیری.»

- «همموو بیرسا گلیری به کان؟»

- «و بزائم.»

- «نه و له شکره ی لیره به به شی هیرشیکى راسته قینه ناکا.»

- «بۆ نه وه به تا سه رنجی سه ر بازه کان له شوینه راسته قینه که ی هیرشه که وه بۆ لابه کی تره وه بهرن.»

- «سه ر بازه کان نه وه ده زانن؟»

- «له و با و ده دانیم.»

مانتیرا: «هه لبه ت نازانن، گهر نه وه بزائن هیرش نابهن.»

پاسینی گوتی: «به لئى، هیرش ده بهن. بیرسا گلیری به کان گیلن.»

گوتم: «نهوان نازا و مه شق پیدراوی باشن.»

- «نهوان زل و زه به لاجن، به سینگ پان و ساغ و سه لامه تن. به لام سه ره رای نه مه ش گیلن.»

مانتیرا گوتی: «نارنجۆک هاو ږه کان بالا به رزن.»

نه مه نوکته یی بوو، دایانه قاقای پیکه نین.

- «گه وره م تۆ له و کاته ی له وی بووی که رازی نه بوون هیرش بهرن له هه ر ده پیاو پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «نه خبیر.»

- «نه مه راسته. ږیزبان کردن و له هه ر ده بی، پیاوی ده به میان ده کوشت، کاربینه ری ناگر باران بیان کردن و هه موویان کوشتن.»

پاسینی تفی له زه وی کرد:

- «کاربینه ری، به لام نه م نارنجۆک هاو ږه انه هه ر یه که یان شه ش پی به رزن هیرش نابهن.»

مانتیرا: «گهر هه ر که س له لای خزیه وه هیرش نه با، شه ر ته واو ده بی.»

- «نه مه له گهل پیاوی نارنجۆک هاو ږه چاره ی نه بوو. نهوان ترسنۆک بوون. زۆره ی نه فسه ره کان بیان له به نه ماله نه جیهه کانه وه هاتبوون.»

- «هه ندی له نه فسه ره کان به ته نیا هیرش بیان برد.»

- «باشچاوشی دوو نه فسه ری دایه بهر گولله کاتنی هیرش بیان نه بردبوو.»

- «به لام هه ندی له سه ر بازه کان هیرش بیان برد.»

- «نهوانه ی هیرش بیان برد ږیز نه کران. کاتنی پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «یه کتی له و کوژراوانه ی که کاربینه ری به کان کوشتیان خه لکی شاره که م بوو. گه نجیکى کۆکی بالا به رز بوو، شایانی نه وه بوو بچینه ږیزی نارنجۆک هاو ږه کانه وه، زۆر له ږوما ده ږیا. شه و ږۆزی خوا بی ده سستی له نیو ده سستی کچان بوو. هه ر له گهل کاربینه ری به کانیش بوو.»

پاسینی به پیکه نینه وه له قسه کانی به رده وام بوو، گوتی: «نیستاش پاسه وانی خوئی و نیزه که ی له بهر ده رگا که یانه. که س ناتوانی بی دایک و باوک و خوشکه کانی بیینی. باوکیشی هه موو جو ره مافیکی هاو ولاتی لی سه ندرا وه ته وه. بگره ناتوانی ده نگیش بدا.»

پاساش نایان پارێزی. هه ر که سی بیه وی ده توانی ده ست به سه ر مال و سامانیان دابگری.»

- «نه گهر وایان له م خیزانه نه کردبایه نه بیان ده توانی که سی تر ږه وانه ی به ره ی شه ږ بکه ن.»

- «به لئى، سه ر بازانی تیبی (VE) و (ئه لپانی) و هه ندی له بیرسا گلیری هیرش ده بهن.»

- «بیرسا گلیری به کانیش له گوږه پانی جه نگدا رایان کرد. به لام نیستا هه ول ده ده ن له بیر خوځان به رنه وه.»

پاسینی به زه رده خه نه یه که وه گوتی:

- «گه وره م نابی ږیکه ی نه وه مان بده ی به م جو ره قسه بکه بن.»

گوتم: «ده زانم چۆن قسه ده که ن. هه ر چه نده نیوه ئوتومبیل لیخوون ږه وشتی... ده گره بهر»

- «نه ی... وا قسان مه که ن، نه فسه ره کانی تر گو ږیان لیمان ده بی.»

گوتم: «پیتویسته کوتایى به شه ږ بیین. شه ږ به وه ستانی لاین کوتایى نایین. گهر

شهرمان له لایه كهوه وهستاند نه نجامی خراپتر دهیی.»

- «پاسینی بهرێزگرتنه وه گوتی: «خراپتر نابێ هیچ شتی له شهڕ خراپتر نبیه.»
- «بهزین خراپتره.»
- «باوهڕ ناکهه. بهزین چیه؟ تۆ دهگهڕیتته وه مائی خۆت.»
- «به دوات دادین و ماله کهت داگیر دهکهن. خوشکت زهفت دهکهن.»
- پاسینی گوتی: «باوهڕ ناکهه. ناتوانن هه موو کهسێ وا لێ بکهن. با ههر کهسێ بهرگری له مائی خۆی بکا. رێگه نه دهه خوشکه کانیان بچنه دهر وه.»
- «دووڕ نبیه له سیدارهت دهه یا چۆنیان بوێ وات لێ دهکهن. دهتگه رێتته وه پیزی سه ریازی نهک له ناو ئوتومبیلی فریاکه وتن به لکو له تیبی پیا ده.»
- «ناتوانن هه موو کهسێ له سیداره بدن.»
- مانیتر: «نه ته وه به کی بیانی ناتوانێ تۆ بکا به سه ریاز ههر له یه کهم شهڕ هه موومان را ده کهین.»
- «وه کو چیکیه کان.»

- «واي بۆ دهچم که تۆ هیچ شتی دهر باره ی ژبانی ژێرده سستی نه زانی، بۆیه له و باوهڕه ی که ژێرده سستی خراپ نبیه.»

پاسینی گوتی: «گه ورهه، ئیمه له تۆ دهگهین، رێگه مان بده قسه بکهین. به یارمه تیت، هیچ شتی له شهڕ به دفرتر نبیه ئیمه له ناو ئوتومبیلی فریاگوزاری داين. له گه ل ئه وههش، ناتوانین هه موو تیبگهین، که چهنه خراپه؛ کاتی خه لک ده زانی چهنه خراپه، ناتوانن هیچ شتی بۆ راگرتنی بکهن، چونکه شیت دهبن. هه ندی خه لکی تریش هه ن له ئه فسه ره کانیان ده ترسن. شهڕ له نیوچه وانی ئه مانه وه یه.»

- «ده زانم شهڕ خراپه، به لām دهیی کۆتایی بێن.»

- «شهڕ کۆتایی نابێ، شهڕ کۆتایی بۆ نبیه.»

- «به لām هه یه تی.»

پاسینی سه ری با دا گوتی:

- «به سه ره که وتن شهڕ نا پر د ریتته وه... چی دهیی گه ر ئیمه (سان جبریل) مان داگیر کرد؟ چی دهیی گه ر ئیمه (کارسۆ) و (مونثالکون) و (ترسیتا) مان داگیر کرد؟ به وه نده له کوێ دهگه ی نه کوێ؟ تۆ ئیمه رۆ ئه م هه موو چیا دوورانه ده بیانی؟ تۆ له و باوهڕه ی بتوانین ده ست به سه ره هه موویان داگیرین؟

مه گه ر ته نیا نه مساو ییه کان شهڕ را بگرن، ته نیا لایی دهیی شهڕ را بگرن. بۆچی ئیمه شهڕ را نه گرین؟ ئه گه ر بیت و ئه وان بیت نه ئیتالیا و داگیری بکهن ته نیا ماندوو بوون و دهر ده سه ریا ن بۆ ده می تیتته وه، ده گه ر پینه وه دوا وه و به جیی ده هیلن، ئه وانیش خا وه نی

ولاتی خۆیان به لām، نه خێر، له جیاتی ئه مه شه ره.»

- «ده لیبی و تار دهری.»

- «ئیمه بی سه ده که یه وه و ده خو ئین، خۆ جوتیار نین. ئیمه میکانیکین، به لām جوتیاره کانیس چاک ده زانن تا چ را ده یی پروا به شهڕ بکهن، هه موو کهس رقی له م شه ره ده بیته وه.»

- «چینیک ده ستیان به سه ره کارو یاری ولات داگرتوه، که گیلن و له هیچ شتی ناگه ن، ناشتوانن تیبگه ن، جا بۆیه ئه م شه ره مان به مل داها توه.»

- «هه ره ها له په نای ئه م شه ره وه پاره کو ده که نه وه.»

پاسینی گوتی: «زۆر به یان کوێ ناکه نه وه. ئه وان زۆر گیلن، ئه م شه ره یان له پیتاوی هیچ نبیه، له گیلانیانه وه یه.»

مانیتر گوتی: «دهیی ئه م با سه داخه یین، له پرووی گه وره مانه وه زۆر مان قسه له باره ی شه ره وه کرد.»

پاسینی: «ئه ویش ئه م قسا نه ی پێ خۆ شه. ئه ویش وه رده گه ر پیتین.»

مانیتر گوتی: «به لām ئیستا دهیی ئه م با سه داخه یین.»

گافۆزی گوتی: «ئهی نان نه خۆین گه وره م؟»

- «دهچم تا بزنام خوار دن ها توه.»

من وام گوت، گۆردینی هه ستایه سه ری و له گه ل هاته دهر وه.

- «چ شتی هه یه ئه نجامی بده م گه وره م؟ ده توانم یارمه تیت بده م؟» گۆردینی له هه ر چواریان هیمنتر بوو.

گوتم: «گه ر هه ز ده که ی له گه ل ه وه ره با بزانی چ هه یه.»

دهر وه تاریک بوو و رووناکییه کی درێژ له لایتی پشکینه ری سه ره چیا که ده جوو لایه وه. چهنه لایتیکی پشکینه ری گه وره ش له م به ره له سه ر تریلان ه وه دانرا بوون له نزیک هیله کانی به ره وه، تریله که که می له دووری رێگا وه را وه ستا بوو. ئه فسه ری پرووی لایتی ئاراسته ی ناوچه کرد. سه ریا زه کانیس هه تره شیان چوو. له گۆر په پانی کارگه ی که ریو وچ تیبه ری ن. له بنکه ی تیمار کردنی سه ره کی وه ستاین. سه نگه رتیکی بچووکی لێ بوو، سه ره ده رگا که ی به لق و پۆی سه وز دا پۆشرابوو. له تاریکیدا، با ی شه و، خشه ی له گه لا وشک بووه کان، به تیبی رۆژ، ده هیتا. له ژوو ره وه رووناکی هه بوو. میچه ره له سه ره ته له فۆن بوو، له سه ره سندوو قی دانیش تیبوو. کاپتینیکی پزیشک پیتی گوتم: کاتی هیرش سه عاتی ها تۆ ته پێش، پیکتی کونیایکی پشک شه ش کردم. سه ری میزه ته خته کانم کرد بینیم ئه و شتانه ی له سه ره میزه که بوون، وه کو ته شته شو شه سه ره داخرا وه کان ده ره و شانه وه. گۆردینی له دوا وه م وه ستا. میچه ره ته له فۆنه که ی ته وا بوو، هه ستایه وه. گوتی: «ئیستا هیرش ده ست پێ ده کری. کاته که یان گه ر ا نه وه سه ره کاتی

پيشووي.»

ته ماشاي دهره ودم كرد، دهره وه تاريخك بوو. لايتي پشكيتنه ري نه مساوييه كانيش له سه ر چياكاني پشتمان دوجولايه وه. ده قه يي دنيا خاموش بوو، پاشان له توپه كاني شته وه بوردوومان ده ستي پيكرد. ميجهر گوتي: «ساقوي.»

گوتم: «جه نابي ميجهر، دهر ياره خواردن...»

گوتبي له قسه كانم نه بوو، بويه دوو ياره م كرده وه.

«هيشتا نه گه يشتو ته جي.»

توپيكي گه وره هات له دهره وه له نزيك كارگه ي كه رپوچوه ته قيبه وه، ته قيبه وديه كي تريشي به دواوه هات، له گه ل دننگي ته قيبه وه ي گوت له دننگي خري روخاني ورده خشت بوو توزي به دواوه بوو وه كو باران له ناسمانه وه ده كه و تنه خواره وه.

«چ بو خواردن ده ست ده كه وي؟»

ميجهر گوتي: «كه مي ناستا ناسيوتا^(۱) مان لا ده ست ده كه وي.»

«نه وه ي ده ستان لبي ده بيته وه وري ده گرين.»

ميجهر له گه ل سه ر يازي قسه ي كرد. سه ر يازه كه چوه دهره وه له به رجاوان بزر بوو، نه وه نده ي نه بر د گه رايه وه قايپ (ناستا نه سيوتا) ي سارد و سري له گه ل خوي هينا. دايه ده ست گورديني.

«په نيرتان لا په يدا ده بي؟»

ميجهر به نادلييه وه قسه ي له گه ل سه ر يازه كه كرد، بز جاريكي تر چوه وه ژير زه مينه كه وه پاشان گه رايه وه چاره گي په نيري هينا، گوتم: «زور سوپاس.»

«وا باشه نه روپنه دهره وه.»

له دهره وه شتن له بهر ده رگا دان درا. پياوي له و دوو پياوانه ي كه شته كه يان هه لگرتسو، سه ري به ژوره وه داگرت. ميجهر گوتي: «بيهيته ژوره وه. چيتانه؟ ده تانه وي نيمه بيته دهره وه هه لي بگرين بو ژوره وه ي بيته.»

دوو ده سته به ره هه لگره كه، برينداره كانيان له بن هه نگل و قايچيه وه هه لگرت و هينا يانه ژوره وه.

ميجهر گوتي: «كوتنه كه ي بد پين.»

ميجهر جفته يه كي به پارچه قوماشي گرت، دوو كاپتنه كه ي تريش چاكه ته كه يان له بهر كرده وه. ميجهر به دوو ده سته به ره هه لگره كاني گوت: «پرډنه دهره وه.»

به گافوزيم گوت: «وره بابرين.»

ميجهر له سه ر شانه وه په نيمه ي گوت:

(۱) جوړه هه رسته به كه.

«واچاكه تا بوردوومان به سه ر ده چي نارام بگرن.»

«ناخر ده يانه وي نان بخون.»

«كه يفي خوتانه.»

له دهره وه به راكردن به لاي كارگه ي كه رپوچوه كه وه تيبه رين. توپي له نزيك كه ناري روو ياره كه ته قيبه وه پاشان يه كي تريش ته قيبه وه، نيمه گوتمان له دننگي هاتني نه بوو تا له ناكاو كه و ته وه. هه ر دوو كمان خومان له سه ر زگ به زه وي دادا له گه ل ترووسكايي، هه ژانه وه ي ته قيبه كه و بونه كه يه وه گوتمان له قرچه قرچي ته له زم و خري كه رپوچوه ورد و خاشه كان بوو، كه ده كه و تنه خواره وه. (گورديني) هه ستايه وه به ره و سه نگره كه راي كرد منيش به دواوه ي بووم. په نيره كه م هه لگرتسو، رووي په نيره كه به توزي كه رپوچ داپوشرايوو. شوفيردكان له نا و سه نگره كه وه پشتيان به ديواره كه دايو جگه ر يان ده كيشا.

گوتم: «براياني نيشتماني ليردن.»

مانيرا: «تو توميله كان چون؟»

«سه لامه تن.»

«هه تره شت نه چوو، گه ورم؟»

گوتم: «زور راست ده كه ي.»

چه قوكه م ده ر هينا و كرده وه. تيغي چه قوكه م سر به وه، به شه تو زاوييه كه م به تيغي چه قوكه لا برد. گافوزي قايه كه ي دايه ده ستم.

«ده ست يي بكه ين گه ورم.»

گوتم: «نه خير، له سه ر زه وي دانتي، هه موومان پي كه وه ده بخوين.»

«چه نگالمان نييه.»

به نينگليزي گوتم: «بو خاتري خوا!!»

په نيره كه م كرده چند پارچه يي و له سر مه عكه رو نيه كه م دانا. گوتم: «ده ي به ره موون.»

دانيشتن چاوه روانيان كردم. منيش په نجه ي گه وره و په نجه كاني ترم برده ناو خوار دنه كه. چه نكيك م ده ر كرد، هه ندپكي كه وت.

«به رزيان كه وه گه ورم.»

منيش نه وه نده ي ده ستم دريژيو به رزم كرده وه، نه وانه ي روخه كان شو رپوونه وه. خسته م ناو ده موه. مژيم و گازم له كوتاييه كاني گرت، جويم پاشان پارچه يي په نيرم خوار د، جويم، پاشان پيكي تاره قم خوارده وه. تامي ميتالتيكي ژهنگاوي لي ده هات. مه تاره كه م دايه وه ده ست پاسيني. گوتي:

«ئەمە بۆگەنە. ماو دەیکە لەناو ئەم مەتارەیه لەناو ئوتومبیلەکەم دایە.» هەموویان دەیانخواورد و چەنەگەیان لەسەر قاپەکەوه بەرز دەکردەوه سەری خۆیان بۆ دواوه دەبرد. کۆتاییبەکانیان دەمزی پاروێکی ترم لێ دایەوه، هەندێ پەنیر و قومی شەرابیشم لێ دایەوه، شتی له دەرەوه کەوتە سەر زەوی، زەویبەکەهی لەزاندا.

گافۆزی گوتی: «له چهشنی عەیار (٤٢٠) بوو.»

گوتم: «لەناو چیا دا هیچ تۆپێکی عەیار (٤٢٠) مەم نەبێه.»

«ئەوان تۆپی سکۆدای گەورەیان هەیه. من چالەکەیم بێنێوه.»

«تۆپی عەیار (٣٠٥) یان هەیه.»

له خواردن بەردەوام بووین. کۆکەیی پەیدا بوو، دەنگێکی وەکو دەنگی مەکیهێ شەمەندەفەر دەستی پێکرد. پاشان تەقینەوهی جارێکی تر زەوی لەزانداوه.

پاسینی گوتی: «ئەم سەنگەرە قوول نەبێه.»

«ئەمە تۆپی سەنگەری گەورە بوو.»

«بەلێ گەورەم.»

دوا پارچە پەنیرەکەهی خۆم خوارد، پاشان قومی ئارەقم فرکرد. لەکاتی هاتنی هاژەدا گوێم له کۆکەیی بوو، پاشان دەنگی تشو-تشو-تشو-تشو هات، پاشان ترووسکایین وەکو ئەو ترووسکایییە له کاتی دەرگا کردنەوهی فرنی، له فرنیبەوه دەرەوه چی. نەری برووسکەهی تۆپ دەستی پێکرد. ترووسکایییەکە لەسەر تادا سپی بوو پاشان سوور هەلگەرا. بەم شێوەیه لهگەڵ با بەردەوام بوو. ویستم هەناسە بدهم، بەلام هەناسەم نەدەهات. هەستم بەوه کرد که خەریکە له پیستەهی خۆم دەرچمە دەرەوه. دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، بەدریژایی ئەو کاتە لەشم هەموو لەناو بادا بوو، بەگورجی چۆمه دەرەوه.

وامزانی مردومه، پاشانیش سەراوکه وتووم. شتیکی زۆر هەلەیه پیاو خۆی بەمردوو دا بنی. له جیاتی ئەوهی بۆ پیشهوه بچم وام هەست کرد بۆ دواوه خلیسکاوم. هەناسەم دا بۆ دواوه گەرامهوه.

زەوی قلیشایوو لهو لای سەرمهوه تەختەدارێ هەبوو پارچە پارچە بوو بوو. لهگەڵ ئەو شتەهی له سەرمدا دەلەرایهوه گوێم له هاواری یهکن بوو. هەسم کرد یهکن ناله نالیهتی. ویستم بجوولێمهوه. بەلام نەمتوانی بجوولێم. گوێم له دەنگی شەست تیر و تەفەنگان بوو. ئەوبەری رووبارەکیان ئاگر باران کرد، گوللە پرژا بوو و رۆشنه گوللەم (١) بینی

بەرز دەبووه و دەتەقینەوه و سەریان دەکرد، سپی بوون، موشەک بەرز دەبووهوه گوێم له تەقینەوه بوو. ئەمە هەمووی لەماوادی تاوی بوو، پاشان له نزیک خۆمهوه گوێم له

(١) طلقة التنوير

هاواری یهکن بوو، دەبگوت: «ئای دایه، ئای دایه.» قاچی خۆم خشاندا. نووشتاندمهوه، سوورامهوه. دەستم لێدا (پاسینی) بوو.

کاتی دەستمی بەرکەوت هاواریکی لێ بەرز بووهوه.

قاچی لەلای من بوو. له تاریکی و رووناکییدا بێنیم. هەردوو قاچی تا سەر چۆکی شکا بوون.

قاچیکی بەتەواوی پەربوو. قاچەکەهی تریشی بەدەمارهوه لهگەڵ بەشی له پانتۆلەکەیهوه وەما بوون. قونکەکەهی موچرکی پیا دەهات و خرنکەهی دەدا.

هەرەک بەلەشییهوه نەنوسابێ. گەزەهی له باسکی خۆی دەدا و دەینالاند (ئای دایه، ئای دایه) پاشان گوتی: «Diote salve maria, Diote Salve» ئای خوایه بکۆژە. ئای مەسیح بکۆژە، ئای دایه، دایه، ئای ماریا ئەم ئازارەم له کۆژ بکەوه. ئەی خوایه ئەم ئازارەم رابگره، رابگره. ئەی عیسا، ئەی مریه می پیرۆز، ئەم ئازارەم رابگره، ئای، ئای، ئای.»

بەدەنگێکی کز گوتی: «ماما، ماما ميا...» پاشان هیمن بوو، گەزەهی له باسکی خۆی دەگرت، قونکی رانی هەلەدەلەرزێ. هاوارم کرد:

«ئەی دەستەبەرە هەلگرینه. ئەی دەستە بەرەهەلگرینه.»

ویستم له (پاسینی) نزیک مەوه تا بەشەتە کدر قاچی شەتە کدەم بەلام نەمتوانی بجوولێم. جارێکی تر هەولم دا، قاچم کەم بە دوامدا هات تانیم لەسەر هەنیشک بۆ دواوه بگەڕێمهوه. (پاسینی) ئارامی گرتبوو. له تەنیشتی دانیشتم کورتەکی خۆم کردەوه هەولم دا دامینی کراسەکەم بدێنم. بەلام، نەمتوانی بیدێنم، گازم له دامینی کراسەکەم گرت تا بەدەانم بیدێنم. پاشان دۆلاخی (پاسینی)م هاته بێر. من گۆرەوی خوریم له پا بوو. بەلام شوفیرەکان بەلەک پێچیان بەستبوو. بەلام پاسینی یهک قاچی ما بوو. کاتی هەستامهوه سەری بۆ ئەوهی بەلەک پێچەکەهی له قاچی بکەمهوه. بێنیم تازه پیتویست بەوه ناکا شەتە کدەری بۆ بکەم، چونکە دوا هەناسەهی کیشا و مالئاوایی لێ کردین.

چۆمهوه سەری تا بزانی بەراست مردوه. سێ هاواری ماون دەبێ بدۆزێنهوه. ویستم بهقیتهی دانیشمهوه، کاتی وام کرد شتیکی قورس لەناو سەرمدا وەکو ئەو قورسایییە له سەر چاوی بووکە شووشە دایه... له دواوه خۆی له پشتی چاوم دەدا. هەستم کرد قاچم گەرم داها تووه و پیتلا و کانیشم تەر بیسون و لەناوهوه گەرم بوو، زانیم بریندارم. راکشامه سەر زەوی. دەستم لەسەر چۆکم دانا. چۆکم له شوین خۆی نەما بوو. دەستم بەرهو خوارتر رهوان کرد، چۆکم چووبوه خوارهوه، بەرهو لوولاقم داکشابوو. دەستم بەکراسەکەم سپییهوه. رووناکییهکی تری رۆشنکەرەوه بەشینهی کەوتە خوارهوه، سەیری قاچم کرد، زۆر ترسام، گوتم ئەی خوایه لێرەم رزگارکە. زانیم، هەرچۆنێ بێ سێ کەسی تر لێرە هەبوون. ئەوان چوار شوفیر بوون، پاسینی مرد و سێ کەسی